

köşe bucak Dünya

www.kosebucakdunyadergisi.com.tr

eylül - ekim 2017 - sayı: 33 fiyatı: 10 tl

► Atalar Günü ► Venezuela ► Ulu Cami ► Balat ► Budapeşte ► Hiroşima ► Kupa Koleksiyon

Elektrik Enerjisini Yaşam Enerjisine

dönüştürmek için ihtiyacınız olan her şey Konya Enerji'de!

Elektrik enerjisini yaşam enerjisine dönüştüren ürünleri ile yüzlerce markanın bayiliğini üstlenen
KONYA ENERJİ size her zamanki gibi en kaliteli **Elektrik Ürünlerini** sunar.

Gizli Kahramanınız™

444 42 29 • KonyaEnerji.com.tr

KONYA ENERJİ
ELEKTRİK MALZEMELERİ TİC. ve SAN. LTD. ŞTİ.

köşe bucak
dünya

Sahibi ve Yazı İşleri Md.
Ali Sami Palaz

Genel Yayın Yönetmeni
Derya Uzun Davulcu

Sanat Yönetmeni
Mehmet Ecirli

Editör
Hilal Seyhan

Hukuk Danışmanı
Av. İsmail Berksoy

Yayın Danışmanı
Prof. Dr. Orhan Kural

Katkıda Bulunanlar
Bülent İnanc, Rahmi Çapkıner,
Mustafa Binol, M.Fatih Özsoy,
Ahmet Saral, Ebubekir Binol

Kapak Fotoğrafi
Bülent İnanc

Sanat Danışmanı
Salih Doğan

İçerik Danışmanı
Dr. Yusuf Sülükçü

Koordinasyon Merkezi
Panel Medya
Maltepe Mah. TİM 2 2/29
Zeytinburnu - İstanbul
Gsm: 0534 815 22 95
www.panelmedya.com

BUMERANG

MEDYA

Esenler Mh. Eski silde Cd. No:116
Selçuklu - Konya

Baskı

Adabalı Ofset Ltd. Şti.
Fevzi Çakmak Mh. 10456 No: 8 Karatay/Konya
T: 0332 342 02 24 - 342 42 12
www.adabaliofset.com.tr

Osmanlı Dağıtım
Mustafa Demirtaş
0549 258 43 00

ABONELİK BEDELİ (6 SAYI)
70 TL (Kurumlar için 100 TL)

Köşe Bucas Dünya Dergisi T.C. yasalarına uygun olarak yayımlanmaktadır. Derginin isim ve yayı hakkı Ali Sami Palaz'a aittir. Dergide yayımlanan yazı, fotoğraf ve konuların her hakkı saklıdır. İzinsiz, kaynak gösterilerek dahi alıntı yapılamaz. Yayımlanan ilanların sorumluluğu ilan verenlere aittir. Dergimizde yayımlanan makale ve yazılarda ki görüşler yazarına aittir. B.T Ekim 2017 İki Aylık Yayın

ALI SAMİ PALAZ
alisamipalaz@gmail.com

EDITÖRDEN

Dil Bilmene Gerek Yok Karakter Oku Yeter

Tanzanya'nın başkenti Dar Es Salam'da kaldığım otel görevlisine Zanzibar Adası feribotunun saatini soruyorum. Görevli Saat 9.30 olduğunu söylüyor, 9.00 da feribot limanında olmak üzere otelden ayrılıyorum. Görevli bir kez daha yüzümü görmeyeceğinden emin, yüzüne kondurduğu (İçerisinde gülümseme içeren) 5 numaralı bakışıyla beni uğurluyor. Otelin taksiyi makul bir sürede, makul bir fiyata beni feribot limanına saat 9 sularında bırakıyor.

Feribotun 9.30'da değil 12.00'de olduğunu öğrendiğimde, kısa süreli bir kızgınlık yaşıyorum. Hemen kendimi toparlayıp, olmayan 8 planımı oluşturmuyorum. Liman yakınlarındaki bir müze ve balık halini gezmeye karar veriyorum. Burada neredeyse herkes rehber, biriyle anlaşıyorum, Saat 12.00 için Zanzibar biletimi alıp, kısa sürede durmayacağını bildiğim yağmur eşliğinde, rehberimle balık haline doğru yürüyoruz. Rehberim, iyi bir rehber hiç susmaz mantığıyla durmadan konuşuyor: "Bak, bu bina okul, yanındaki bilmem ne şirketi; bak, bunlar da seyyar satıcılar, şu gelenler gece vardiyası işçilerli." Neyse ne, sorduk mu? Aslında sormadan söylenmesi çok daha makbul tabii ama ilkokul çocuğuna bir şeyler öğretir gibi "Bak, bu yol, bu da kaldırım!" gibi lüzumsuz şeylerin anlatılmaması rehberliğin yazılı olmayan kurallarından. Hadi, bu kuralı bilmiyorsun, bari şemsiyeyi doğru düzgün tut, onu da mı bilmiyorsun! Şemsiyeyi kendim tutmak istedim, defalarca almak için hamle yaptım nafiye. "Sen işine bak, ben tutarım!" deyip şirin şirin sırtıyor. Sonuçta o da ben de daha balık haline ulaşmadan sınırsızla... Uzatmayayım çünkü bu yazının konusu

rehberle 2 saat içinde yaşadığımız 2 gün anlatsam bitmeyecek olaylar değil, bu arada özelinde insan karakteri okumaları.

Feribot limanına dönüyoruz, rehber anlaştığımız bedeli ödemek üzere bir para veriyorum ama o paranın üçte biri kadar bir miktar para üzeri olarak bana vermesi gerekiyor. Rehber, "Sen güvenlikten geç, bekleme odasında bekle, ben parayı bozdurup geliyorum." diyor ve gözden kayboluyor. Tabii ki gelmiyor ve ben tabii ki gelmeyeceğini biliyordum. Zaten yekünü kıymetsiz bir miktar olan rehberlik ücretinin, daha da kıymetsiz olan para üstünü kendisine bahşış olarak verecektim. Cebinden para üstünü vermeye davranmadığında ya da bozdurup getirdiğinde... Ancak insanlar helal yerine haram kazanca meyilli...

Bunun gibi yüzlerce olay yaşayınca artık insanların söylediklerine hiç mi hiç bakmıyorum. Gözlerine, yüzüne ve davranışlarına bakıyorum. İçimdeki ses onay verirse o insandan zarar gelmeyeceğini biliyorum. İçimden onay gelmezse o kişiye güvenmiyorum, tedbirli davranıyorum. İnancın, insanların sadece söylediklerine güvenerseniz sonsuz sayıda aldatılma yöntemlerinden birine düşmeniz neredeyse imkânsız. Ama gözleri okumayı, yüzü okumayı bilerseniz yanılma payınız daha az.

Aldatmadığımız ve aldanmadığımız güzel günler süslesin ümidin yüzünü.

Gülümseyişle...

Ali Sami Palaz

WIDEN YOUR
WORLD

TURKISH
AIRLINES

FLY TO INDIA WITH TURKISH AIRLINES

JOIN THE HARMONY OF COLORS AT HOLI FESTIVAL.

TURKISHAIRLINES.COM

A STAR ALLIANCE MEMBER

20
YEARS

İÇİNDEKİLER

12

ATALAR
GÜNÜ

24

VENEZUELA

32

ULU CAMİ

38

BALAT

46

BÜYÜKŞEHİR
HABER

50

BUDAPEŞTE

58

MERAM
HABER

60

HIROŞİMA

66

KUPA
KOLEKSİYON

70

YASTIK
TAMİRİ

74

PORFOLYO

78

DÜNYA
KAZAN
BİZ KEPÇE

Sağlıklı günler dileriz...

RANDEVU
ALMAK İÇİN 444 1 274

www.buyuksehirhastanesi.com

 BİR KARE HAYAT
Fotograf: Mehmet Ercil

Hayat Yaylada :)

Yeni SEZON

KARTSIZ-KEFİLSİZ-TAKSİTLE

SONBAHAR

KİŞİSEL

 dgn.com.tr

DGN
AYAKKABI • ÇANTA • GİYİM
DOĞAN ÇANTA

KONYA
GAZİANTEP
KAHRAMANMARAŞ
İSKENDERUN

© 2018 DGN

Benian Çulhaoğlu
Davranış Bilimleri Uzmanı

SİZ VE SEYAHAT ÇANTANIZ

Yanlış bagaj seçimi yolculuğunuzu kâbusa çevirebilir. Çanta seçiminizi yolculuğunuzu dikkate alarak yapmalısınız. Eğer şehir şehir gezeceksiniz ve sırtınızda yük istemiyorsanız tekerlekli valiz kullanabilirsiniz.

Günümüzde tanınmış markaların pek çok tarzda seyahat çantaları bulunmaktadır. Sık sık tatile çıkıyorsanız paraya kıyıp düzgün bir çanta almanız akıllıca olur. Seyahat çantanızı seçerken yürüme mesafelerini, ulaşım araçlarını ve yapacağınız aktiviteleri göz önünde bulundurun. Sizi yarı yolda bırakmayacak, seyahat tarzınıza uygun bir çanta seçmek seyahati sağlıklı tamamlamanızda büyük rol oynar. Seyahat çantası seçerken dikkate alınması gerekenlere göz atalım:

- Hafif olmalı: Yorulmamak ve fazla bagaj parası ödememek için mümkün olduğunca hafif olanları tercih edin.

- Uygun malzemeden yapılmış olmalı: Uzun ömürlü, koruyucu ve rahat olmalı. Yüzde yüz su geçirmeyen, çabuk kuruyan malzemeden yapılmış olanları tercih edin. İki fermuarlı olanlar daha dayanıklıdır ve aynı zamanda kilit takmanız mümkündür.

- Birden fazla gözü olan valizler organize olmanızı sağlar: Kirlilerinizi, ilaçlarınızı ayrı yere koyabilirsiniz. Çantanızı karıştırmadan istediğiniz şeye daha

rahat ulaşabilirsiniz. Bir nevi dolap görevi görür.

- Sırt ve omuzlarda rahatsızlık yaratmamalı: Çantalarınızın askıları ergonomik olmalı. Klasik sırt çantalarının sırt askıları, kiminde göğüsten bağlanan bantlar dolgu maddesiyle desteklenmiştir. Rahattır, hafiftir. Fazla yükü olmayan gezginler için idealdir. Ağır eşya taşımak için içten gövdeli sırt çantaları tercih edilmelidir. Kullanılan gövde uzunluğuna adapte olacak şekilde tasarlanmıştır. Kamp yapanlar için idealdir. Genişleyebilen cepleri vardır. Uyku tulumu için bölmesi bulunur. Uzun süreli seyahatlerde rahat edersiniz. Kimi seyahat çantaları sırt çantasına dönüşebilir. Yatay ve dik durabilen bu çantalar bel kemeri ve sırt askıları sayesinde sırt çantası vazifesi görürler. Omuzları petli çantalar omuzlara daha az baskı yapar. Askılar rahatlığını sağlar. Göğüsten bantlı olanlar sırt problemlerine karşı iyidir. Askıların destekli, ayarlanabilir ve geniş olmasına dikkat edin. Çantaların büyüklükleri 43 lt ile 110 lt arasında değişir. Biri diğerinden daha iyidir demek doğru değildir. Önemli olan işinizi görmesi ve bedeninize uygun olmasıdır. Çok büyük ya da çok küçük olursa dengeleyemeyebilirsiniz. Bu da sırt ağrılarına neden olabilir. Alırken dükkânda içini doldurup deneyin.

Dünya gezginlerinin çoğu sırt çantası

nı tercih etmektedir. Merdivenlerden daha kolay indirilip çıkarılabilir. Özellikle yokuşta daha rahattır. Çok fazla yer değiştirilecekse sırt çantası tercih edilmelidir. Macera yolculukları için idealdir, doğa şartları için uygundur.

Bel ya da sırt probleminiz varsa sırt çantası uygun olmayacaktır. Tekerlekli küçük bir çanta idealdir, elde de taşınabilir olmalıdır. Uzun süre bir yerde kalacaksanız da avantajlıdır. Kabin boy idealdir. Uçakta yanınıza alabileceğinizden istediğiniz zaman eşyalarınıza ulaşabilirsiniz. Havaalanında bagajınızın gelmesini beklemenize de gerek kalmaz, bir an önce otelinize gidebilirsiniz. En önemlisi de yükünüz hafif olduğu için hareket kabiliyetiniz artar. Ancak kabin boyalarda da kilo açısından sınırlama söz konusu olacaktır. Bir başka husus, valizinizde sıvı bir şey olmaması gerekir. Aksi takdirde kontrolden el koyabilirler.

Küçük bir hatırlatma: Valizinizin mutlaka asma veya şifreli bir kilidi olması gerekir. Valizinizden herhangi bir eşya alındığı zaman havayolu firmaları bunu genellikle yolcunun ihmali olarak değerlendirir. Buna karşın hava alanında valizinizi naylon ile sardırabilirsiniz. Banttan aldığınız bavulun kendinize ait olduğundan emin olun. Bavul üstündeki isim etiketini kontrol edin. Etiketiniz yoksa renkli kurdele bağlayın ya da renkli sticker yapıştırın.

Türkiye'nin en iddialı
gezi internet sitesi olmaya aday
web sayfamız yakında yayında...

KoseBucakDunyaDergisi.com

**kose bucak
Dünya**

Lezzetimiz doğadan...

ISO 22000
GIDA
GUVENCESI

ISO 9001:2008
KALITE
YONETIMI

HELAL
GIDA
SERTIFIKASI

50
YIL
1954

1954'den
BERİ

www.akova.com

grafika.com.tr

Ülkeler, ırklar, kavimler, toplumlar İnsanlık tarih serüveni içerisinde büyük bir yolculuk yapmaktadırlar. Bu süreç içerisinde günümüzde gerek yazılı gerekse yaşanagelen kültürel yaşam biçimlerinden, kadim bilgiler ve efsanelerden aldığı dinamik ve referanslarla kendilerini ifade etmektedirler.

Son yıllarda Avrupa'nın ve Macaristan'ın en büyük etnokültür organizasyonlarına ev sahipliği yaptığını görüyoruz Ataları Anma Günü; kadim Türk kültüründe atalara saygı, sevgi, minnet duygusu ve geleneğin devamı ataların yol göstericiliğini esas alan bir gelenektir.

Törelere, geleneklerin ritüellerin, dahası Türklerin Kültürel Miras öğelerinin canlı dinamik bir şekilde yaşatıldığı, gelecek kuşaklara aktarıldığı Avrupa'nın en büyük "etnokültür" festivali olan Ataları Anma Günü'nü Macar Turan Birliği düzenlemektedir.

Geçtiğimiz Ağustos günlerinde Ataları Anma Günü Bugac'da (Budapeşte'den 150 km güney doğuda) düzenlendi. Macar Turan Birliği, Çift sayılı yıllarda bir Hun-Türk milletlerinin en büyük buluşması olan Kurultayı, tek sayılı sonlanan yıllarda ise Atalar Günü olarak anılan geleneğin yaşatıldığı kutlamayı organize etmektedir.

Macar Turan Birliği Başkanı Antropolog Biro Andras ile Topkapı Türk Dünyasını ziyaretinde bir sohbetimizde kendisi Ataları Anma Günü'nü şöyle özetlemişti: "Macar Turan Birliği Atalar Günü'nde tarihi şekillendiren Büyük Hun İmparatoru Attila, Vezir Arpad gibi büyük Macar atalarını anıyoruz. Turan Kurultayı ve Ataları Anma Günü'nün tüm akraba ülkelerinin de katılımı ile daha da geliştiğini son yıllarda bütün Türk dünyasından katılımın sağlanması ile birlikte Türk tarihi açısından önemli Atalar; Oğuz Kağan, Kültigin, Manas Ata, Cengiz Han, Alparslan, Fatih de Atalar Günü'nde anılacaklar."

Asya'dan çıkıp Karadeniz'in kuzeyinden Karpatlara gelen Macarlar yaşadıkları bu yurt için atalarına minnet duygularını ifade etmektedirler.

Macaristan bu anlamda Avrupa'da hâlen doğudan gelen ilk yazı dili olan runik al-

fabenin ve göçebe kültürün yaşatıldığı tek yer olma özelliğini taşımaktadır. Bütün bu ortak değerlerin bir arada yaşatılması korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması günümüzde tarihteki Türk ülkelerinin devamı niteliğindeki halkların akrabalığının geliştirilmesi bakımından çok önemli bir misyon üstlenmektedir.

Bu yılki festival kutlamalarında en çok ilgiyi geleneksel sporlar, yarışmalar topladı. Misafirleri büyüleyen atlı okçuluk turnuvalarında Macar ekiplerin başarısı herkesi gururlandırdı.

Görkemli meydanlarda ve büyük çadırlarda gerçekleştirilen şaman davulcularının dinsel ritüelleri, adetâ insanları mistik bir atmosfere çiviledi.

Macarların bu büyük geleneksel buluşmasında Macar-Hun kültürel miras öğeleri sergilerinin el sanatları stantlarının yanında izleyicilere nefes kesen, at yarışları ve atlı yarışmalar, okçuluk programları mücadele sporlarını izleme olanakları sunuldu. Karpaz Havzasının en önemli Macar halk müziği konserleri verildi. Gerçekleştirilen bu büyük etnokültür festivalinin gelecek kuşaklara aktarılması için çocukların aktivitelere katılacağı alanlar oluşturulup pedagojik programlar (at binme, ok atma) gerçekleştirilmektedir. Yine bu kapsamda kutlamayı, eğitici tarafını esas alan akademik atmosferde oluşturulmuş bilim adamları, etnologlar, antropologlar, dil bilimciler ve tarihçiler de katılım sağlamaktadırlar.

Macarların ata dinleri, Şamanizm'den geliştirilmiş olan Taltos-Tengri inancı geleneklerine göre gerçekleştirilen Atalar Günü törenlerinde Türk-Macar kardeşliği her zaman ayrı bir yere sahip olmaktadır.

Üç gün süren büyük kutlamada kırktan fazla ücretsiz etkinlik gerçekleştirilmiş olup ayrıca kutlama için Hun ve Macarların yurt tutuş zamanını sembolize eden yüzden fazla yurt (göçebe çadırı) ve askeri çadırla devasa bir göçebe kampı da oluşturulmuştur.

Etnografik Müzecilikte yeni yaklaşımlar olarak adlandırdığımız bu tür "Kültür

Yaşatıcılığı "ya da "Gelenek Yaşatıcılığı" dediğimiz kutlama ve festivaller, milletlerin etnisite ve tarih ilişkisi bakımından yeniden kimlik oluşturmada çok önemli bir rol oynamaktadır. Türk Dünyası adına önemli bir kazanım olan Macarların bu "Ataları Anma Günü "dünyanın en büyük organizasyonları arasında yer almaktadır. Her geçen gün bu tür etnokültür festivalleri Türk Dünyası başta

olmak üzere ülkemizde de 2 yıldır Etnokültür Festivali adı altında başarıyla gerçekleştirilmektedir. Gelenegin yaşatılması, milletlerin tarihteki kendi dinamik ve referanslarına yönelmesi ve etnografik genetik yapının modern zamanlarda yeniden kimlik oluşumuna önemli bir katkı sağlayacağı kanaatindeyim...

Atalar Gününe Dair Bilinmesi Gerekenler

Atalar Günü festival değil bir kutlamadır. Macarların en büyük gelenek yaşatıcı bu buluşmasına birçok grup atlarıyla ve çadırlarıyla uzak yerlerden gelmektedirler. Macaristan'dan ayrılmış bölgelerde yaşayan insanlar ana ülkeleriyle bu kutlamaya katılmaktadırlar

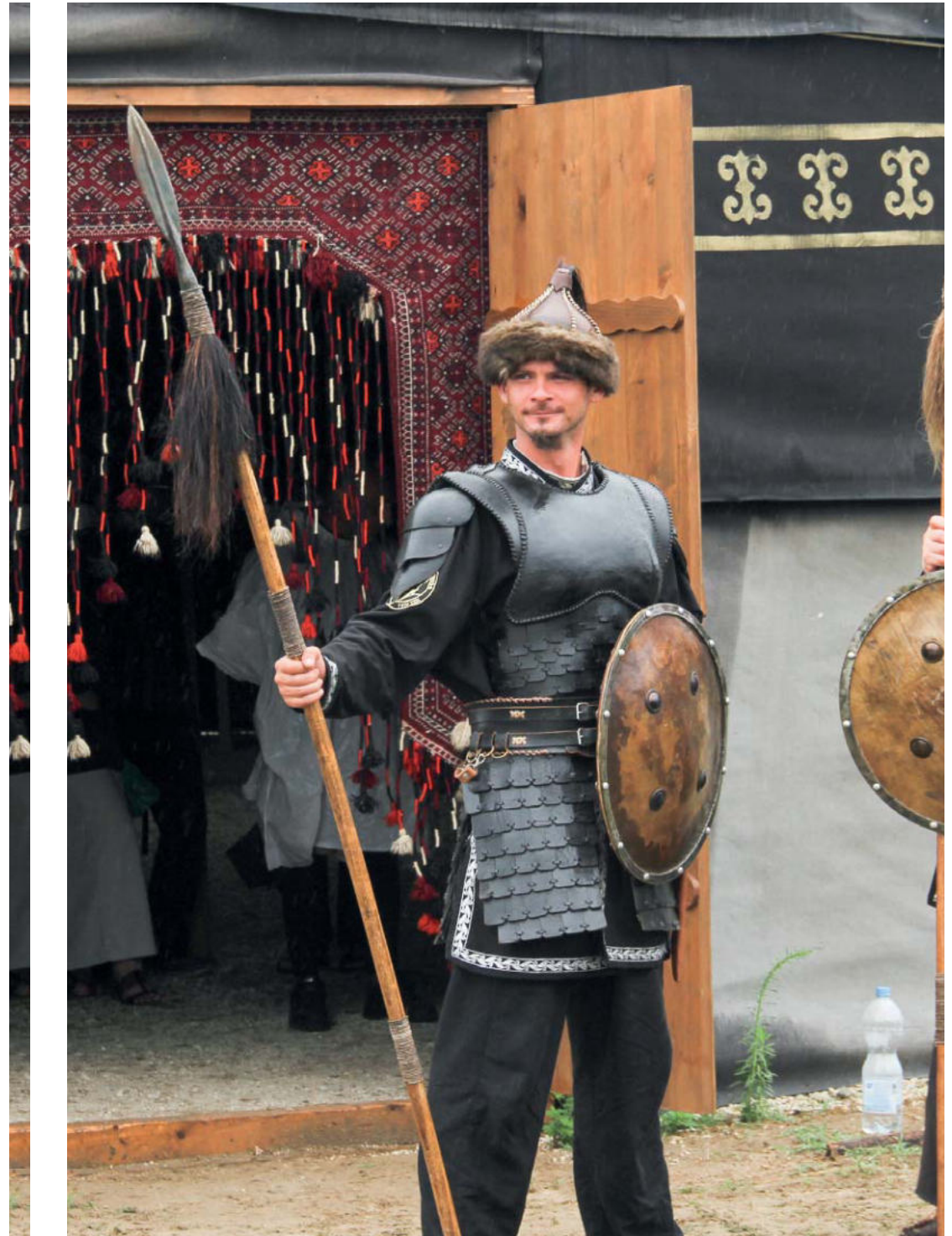
Çadır kurma, kamp alanı: Gelenek yaşatıcı gruplar kendi yurtlarıyla ya da askeri çadırlarıyla gelmektedirler, onlar kampta çadırlarını ücretsiz kurabilirler. Yurtdışından yurt ve askeri çadırlarla katılacak misafirler en geç 1 Ağustos'a kadar yazılı müracaatta bulunması, bize bildirmesi ve çadırının fotoğrafını göndermesi gerekmektedir (bunu çadırın kampa uygun olup olmadığını anlamak

için yapıyorlar). Ayrıca çadırlarınızı çalışma ekibinin göstereceği yerlere kurmanız gerekmekte. Gelenek yaşatıcı kampda sadece eski gelenek kıyafetleri (eski Hun, eski Macar, eski Türk kıyafetleri ya da Macar doğu kıyafetleri) giyilecektir.

Önemli: Kamp alanına girerken verilen tanıtıcı çıkartmayı görünür bir şekilde çadıra yapıştırınız! Çıkartma olmayan çadırlar tertip komitesi tarafından kal-

dırılacaktır. Bu alanın dışındaki yerlerde çadır kurmak yasaktır. Gösterilen yerler dışında kurulan çadırları tertip komitesi kaldırılır. Kutlamanın tüm bölgelerinde ateş yakmak yasaktır, sigara içmek ise sadece belirlenen yerlerde mümkündür! Çadırların içinde de ateş yakmak ve sigara içmek yasaktır!

Hal hareket, giyim kuşam: Bu organizasyon gelenek yaşatıcı bir kutlama

olduğundan buna yakışır bir şekilde davranmak gerekmektedir. Bu nedenle alkol kullanımından, etrafı kirliletmekten ve özellikle gece gereksiz gürültüden kaçınalım. Mümkünse geleneksel kıyafetlerle gelinsin. Göze batan geleneğin dışında provokatif kıyafetleri giymemeye özen göstermek gerekiyor. Çok sıcak olsa bile mayo, bikini tarzı plaj kıyafetleri giymekten ya da üstsüz dolaşmaktan kaçın. Atalar Çadırına yanı çıplak ya da provokatif giyimle girmek yasaktır. Alanda çok fazla at bulunmaktadı, bu nedenle onları korkutma, sinirlendirme, yemek verme gibi eylemleri yapmak yasaktır! Buna özellikle dikkat etmelisiniz.

Kaynakça: Antropolog Biro Andras Turan Vakfı Başkanı - <http://kurultaj.hu>

KONYA'NIN 1000 YILLIK TARİHİ GÜN YÜZÜNE ÇIKIYOR

MİRAS

GEÇMİŞİ İHYA, GELECEĞİ İNŞA

dönüşü Meram

MERAM
BELEDİYESİ

*Keyifli Zamanlara
Keyifli Mekanlar...*

DESTANBUL

www.destanbul.com.tr

DESTANBUL
İSTANBUL MALTEPE
Ankara Asfaltı E5 Üzeri
İnci Çikmazı Sk. No:4
Tel: (0216) 399 59 00

DESTANBUL
KONYA
Vatan Caddesi No:13
Tel: (0332) 350 20 10
Fax: (0332) 350 20 35

DESTANBUL
KAHRAMANMARAŞ

DESTANBUL
İSTANBUL AVCILAR

ÇOK YAKINDA

BAYİLİK VERİLECEKTİR

Bien

SERAMİK | BANYO | MUTFAK

tür-mak

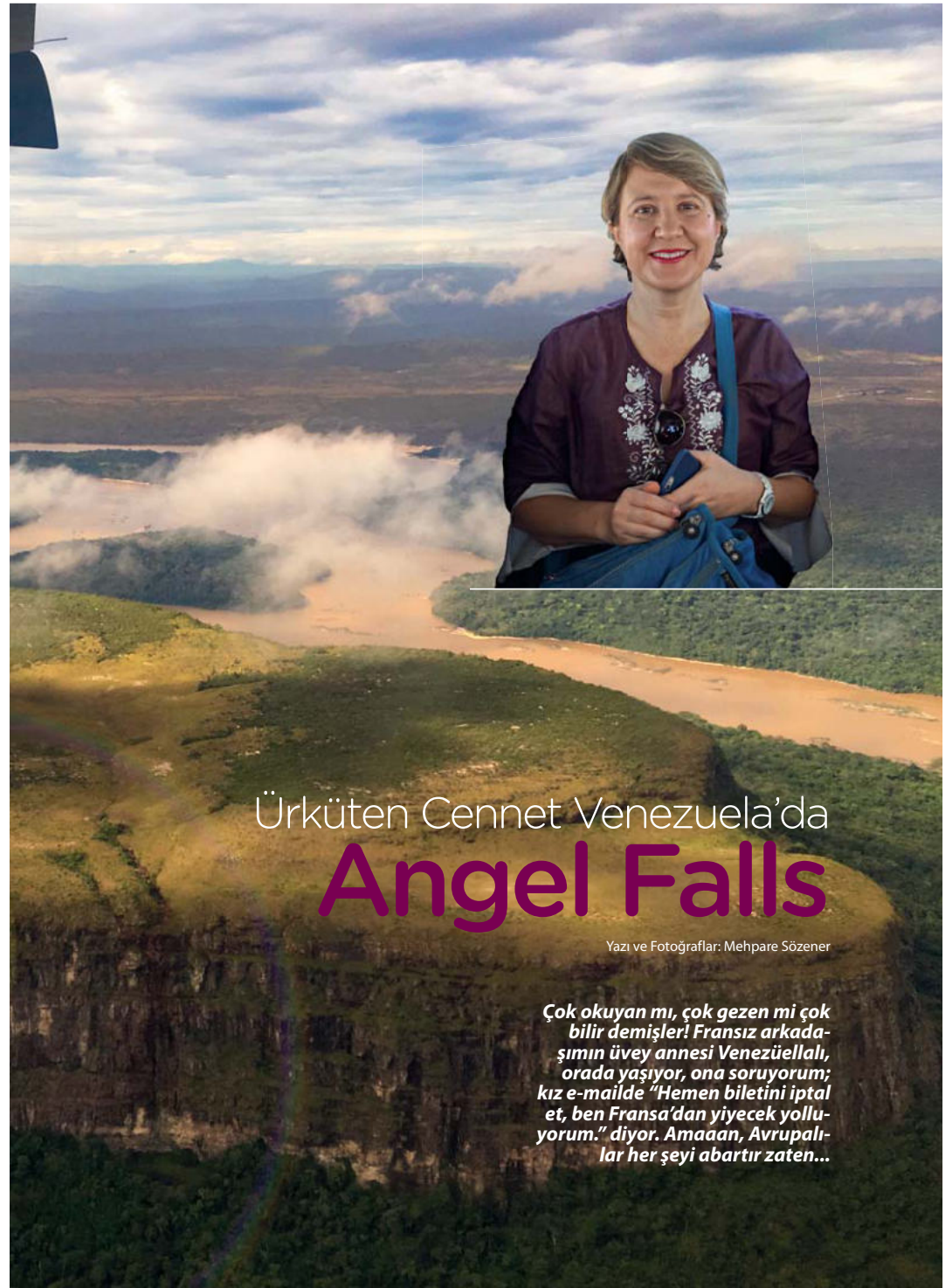
www.turmak.com.tr

Yapı Center

1. Organize Sanayi Atabey
Sokak No:19 KONYA
Tel: (0332) 248 27 05
Fax: (0332) 248 34 67

DESTANBUL

Türmak Grup | www.destanbul.com.tr

Ürküten Cennet Venezuela'da **Angel Falls**

Yazı ve Fotoğraflar: Mehpere Sözen

Çok okuyan mı, çok gezen mi çok bilir demişler! Fransız arkadaşımın üvey annesi Venezüellalı, orada yaşıyor, ona soruyorum; kız e-mailde "Hemen biletini iptal et, ben Fransa'dan yiyecek yolluyorum." diyor. Amaaan, Avrupalılar her şeyi abartır zaten...

Caracas'a promosyon uçak biletim olur da durur muyum?

Arkadaşım Mutlu diyor ki:

— **Orası çok tehlikeli değil mi?**

— **Yoo, Kolombiya tehlikeli! diyorum,** Sapiens de bile öyle yazıyor.

Çok okuyan mı, çok gezen mi çok bilir demişler! Fransız arkadaşımın üvey annesi Venezüellalı, orada yaşıyor, ona soruyorum; kız e-mailde "Hemen biletini iptal et, ben Fransa'dan yiyecek yolluyorum." diyor. Amaan, Avrupalılar her şeyi abartır zaten...

En iyisi geçen sene 6 ay sırt çantası ve çadıyla Güney Amerika'yı gezen, Amazon'da yerlilerle maymun, fare yakalayıp yiyen, kısaca onlarla yaşayan Metin'e sorayım ben: **"Sakın Caracas'a çıkmayın! Angel Falls'a (Melek Şelalesi) gidin, oraya da turla gidin..." Nassı yani!!!**

Angel Falls, dünyanın en yüksek şelalesi, Caracas'a dünyanın 21 dakikada bir cinayet işlenen şehri! Caracas'ta inerken sevecen hostesimiz koluyla bizi körükte durduruyor:

— **Burası Küba değil Caracas, yanlış yerde iniyorsunuz!..**

— **Yok valla, burada ineceğiz,** diyoruz kocaman açılmış gözlerine bakarak.

— **Bizim şehre çıkmamıza izin vermiyorlar da!..**

Caracas'tan Puerto Ordaz'a uçuyoruz. Uçakta Fanta var, cola var ama su yok! Ardından bir saat arabayla Ciudad Bolívar'a geçiyoruz ve geceliyoruz. Şoföre yol kenarında satılan papaya meyvesinden almak istediğimi söylüyorum ama durmuyor. Sonunda bizi kendi mahallesinde demir parmaklıklar arkasındaki manava götürüyor. Demirlerin arasından parayı uzatıyoruz, satıcı da papayayı.

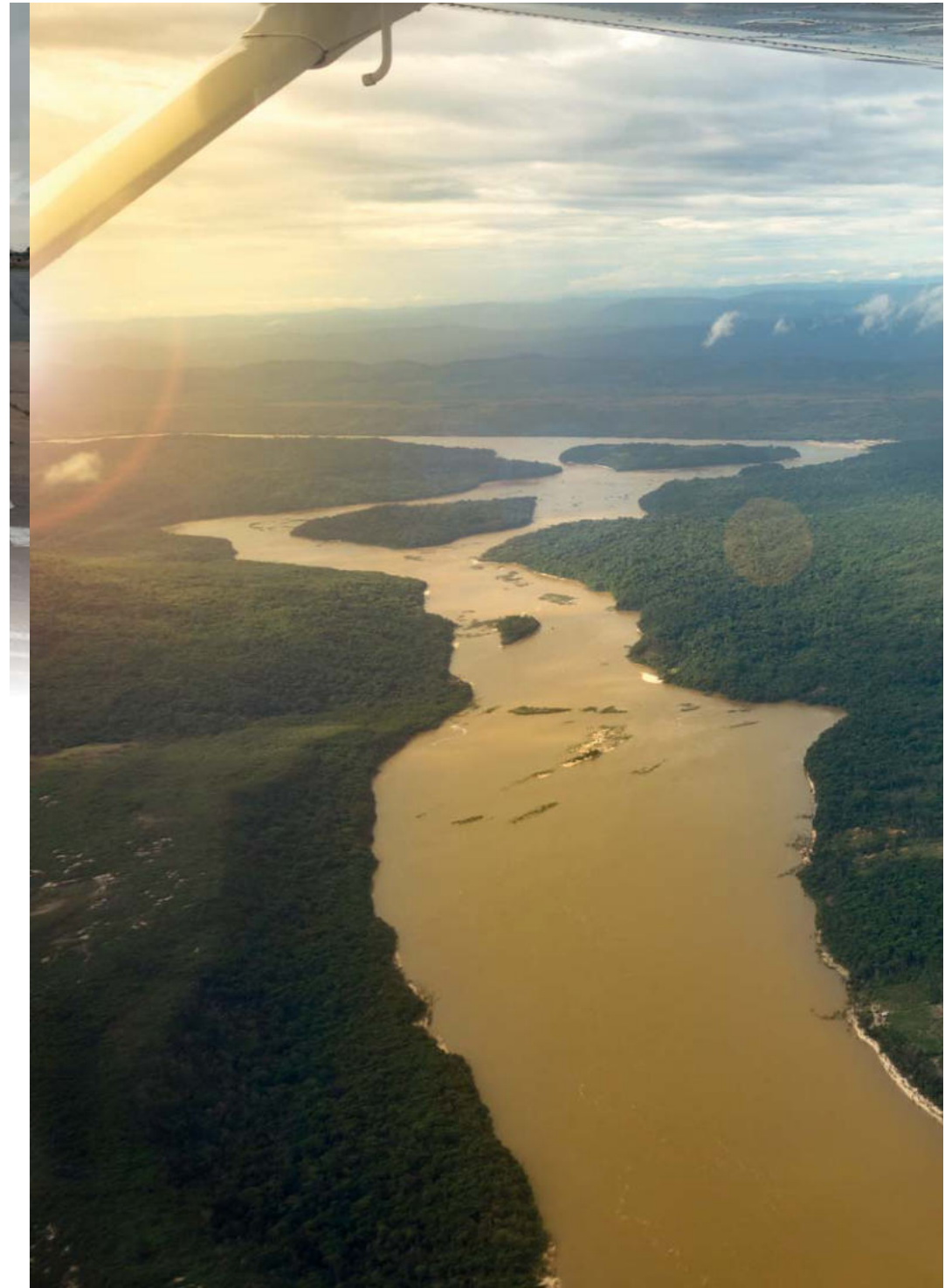
Sabah bir buçuk saat süreyle dört kişilik bir uçakla ülkenin güneydoğusundaki Bolívar Eyaleti'nde bulunan Guyana ve Brezilya sınırındaki Canaima Milli Parkı'na Cesna tipi dört kişilik uçakla süzülüyorum. Burası UNESCO Dünya Kültür Mirasının bir parçası ve tek ulaşım uçak. Yanımda yumurta, piring, tuvalet kâğıdı, donmuş tavuk yani köyde ne lazımsa onlarla seyahat ediyorum.

Altımdaki Carrao nehrinin, deltalarının ve dünyanın 700 km kare ile en büyük

masa dağı Auyantepui'nin güzelliklerini anlatmama imkân yok. Venezüella, dünyanın 17 mega-biyolojik farklılıklar sunan ülkesinden biri ve And'lardan Amazon'a uzanıyor. Ayrıca dünyanın en endemik 20 ülkesinden biri, yani burada gördüğünüz bitki çeşitliliğini başka bir yerde göremiyorsunuz.

Canaima havaalanında çalışanlar iki uçak arası maaile tombala oynuyor. Herkes masalarda, biri tombala sayılarını çemberde çeviriyor ve okuyor, diğerleri kartlarını kapiyor. Havaalanından camsız bir otobüs-kamyon arası bir taşıtla 6000 kişilik kasabadaki pansiyona gidiyoruz. Toprak yol kıpkırmızı, etrafta mango ağaçları ve uçuşan rengârenk papağanlar. "Pansiyonda sıcak su yok!" demiş miydim? Duvarlarda kurutulmuş jaguar postları asılı.

Rehberimiz Kaiko artık turistin gelmediğinden yakınıyor, bizi El Sapo Çağlayanı'nın arkasından yürütürken. **"Ayaklarınız ıslanacak, parmak arası tokyo giyin!"** dediğinden ve bende de sadece çatlak bir tokyo olduğundan onunla yokuş aşağı taşların üstünden, düşmeden, dizlerim titreye titreye inmeye çalışıyorum sahile.

El Sapo ve Hacha Şelaleleri'nin ortasındaki adanın adı Anatoliy. Adı Anadolu'yu çağırıyor bize. İsmi yerli dilindeymiş ama ne anlama gelir, nerden gelir bilen yok.

Bir gece dinlenip sabahına Angel Falls için yola çıkacağız.

— *Su falan alalım mı Kaiko?*

— *Yok, teknede her şey var, diyor.*

Tekne deyince, Üsküdar vapuru gibi bir şey bekliyorum ama dört saat, 11 m boyunda, 1 m eninde el ile oyulmuş kanoyla 73 km rafting yaparak, taşların üstünden sekerek, mini çağlayanlarda

akıntının tersine giderek, iç çamaşırlarıma kadar ıslanarak Angel Falls'a yakınlaşıyorum. Carrao nehri çay rengine, zira yapraklar düşüp çürüyünce bu rengi alıyor. Angel Falls 1002 m yüksekten dökülüyor ve su 807 m hiçbir yere değmeden iniyor. Burası hepi topu 1935'te keşfedilmiş.

Öğle yemeği için pudra pembesi kumla

kaplı bir sahilde duruyoruz. Kaiko balık avlamanın peşinde. Parmaklarının arasına ekmek parçaları koymuş elini suya daldırılmış, balıklar avucuna dolunca kapatıyor avucunu yakaladıklarını atıyor kayığa.

Kaiko:

— *Şimdi ormanda yürüyeceğiz, diyor.*

— *Dünkü gibi mi?* diyorum.

— *Daha kötü!* diyor.

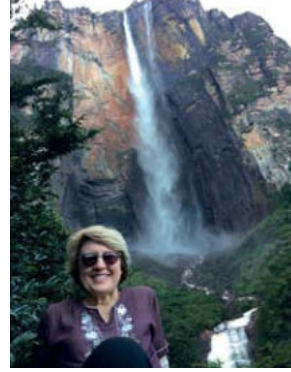
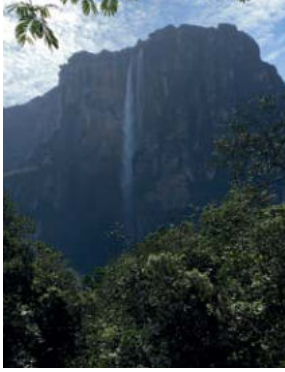
Toprak gözüküyor, her yer kök. Köklerin, kaygan ve yosunlu iri taşların, dev-

rilmiş ağaçların üstünde bir saat yürüyoruz. Termitler yuvalarını toprak altına değil, ağaçların gövdelerine top gibi yapmış zira çok yağmur yağıyor burarlarda. Tarzan'ın Aaaa aaal" diye daldan dala atladığı sarmaşıklar film hilesi değil, gerçek!

Rehberimiz, "Şimdi tırmanacağız." diyor.

Yukan doğru bakıyorum, gökyüzü gözükmüyor, öyle dik. "Siz gidin, ben bekleyeceğim!" desem, ormanın ortasında yım kimi yerde bekleyeceğim. Bu resme Kaiko'nun geçen sene burada jaguar gördüğünü de eklersek... Yarım saatte, dört ayak tırmanıp şelaleyle yüz yüze gelip "Başardım!" diyorum. Bunun bir de dönüşü var elbet!

Konaklamayı merak ettiniz değil mi? Tur programında hamak yazıyordu ama Meksika'daki otelde de hamak vardı, "Öyle olsa gerek!" demiştim, ilk okuduğumda! Yalnız ortada otel gözükmüyor. Geri döndüğümüzde beraber geldiğimiz üç yerli, tavukları dallara geçirmişler

ateşi yakmışlar, "manyok" denen kökü kaynatmışlar içiyorlar. Kafa yapan alkollü hâli mi, alkolsüz hâli mi bilemiyorum. Çardağın dört tarafı açık, altına hamakları kuruyorlar. Hepimiz aynı çardağın altında ormanın içinde uyuyacağız. Gece yağmur var, gece hayvan kükremesi var, gece soğuk var, ama gece ne yok? Elektrik! Neyse bir uykuyu koymuşlar.

Sarınıp yatıyorum. Gece yarısı adamlar yatmaya geldiğinde etrafımızda do-laşmaya başlıyorlar. "Buraya kadarmış, Mehpere!" diyorum. Rehber beni dürtüyor, "Lady, lady, o benim uykuyu tulumum!.."

İki durak arası otobüs soygunlarının alışılmış olduğu başkentte, artık iki durak arası tren soygunları da görünmeye

başlamış. Eskiden ekmek tüketmeyen et ağırlıklı beslenen Venezuelalılar artık ekmek kuyruklarındaki sıralarını satar olmuş. Evet, ürkütücü bir destinasyonda seçtiğimiz ama Prof. Dr. Orhan Kural'ın dediği gibi "Seyahat etmenin zevki, her tür zorluğa değer!"

Grandeur®
Non Stick Process

Amacı aynı, ruhu farklı...
Same goal, different soul...

Savaşan Emaye ve Soba Sanayi Ltd. Şti.
Tatlıcak Mah. Taştepe Sk. No: 36/1
Karatay - Konya - Türkiye
Tel: +90.332 334 05 50 (pbx)
Fax: +90.332 334 05 60
www.savasan.com
savasan@savasan.com

Diyarbakir Ulu Camii

Yazı ve Fotoğraflar: Mustafa Binol

*Bu hafta Diyarbakir'ın ve
doğunun cazibe merkezi
Ulu Camii'nden bahsedeceğim.
Sevdiğim şehirleri soranlara
cevap verirken Harem-i Şerif'leri
üstünde barındırma şerefine nail
olmuş üç şehri ve aziz İstanbul'u
hep ayrı tutmuşumdur.*

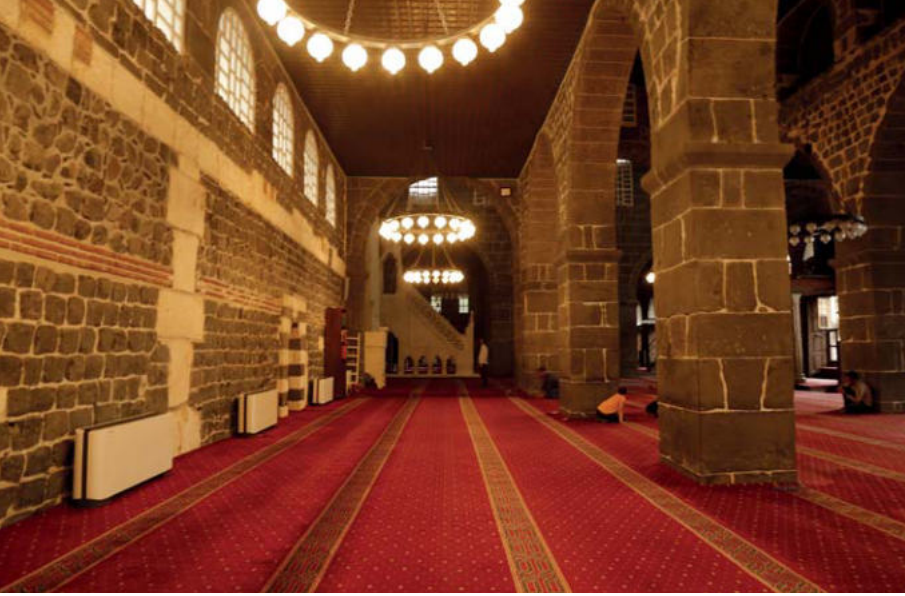

Ulu olmak, ululuk atfedilmek, ululuğu yaşamak... Bir atıfta bulunmak, bir değer biçmenin zahmetleri, hemen hemen orta yaşı geçmeye başlayan her insanın farkına vardığı bir durumdur. Selçuklular ve Osmanlılar bir İslam geleneği olan şehirlerin yaşam alanlarının en aktif olmasını istedikleri yerlerde veya en hareketli bölgelerde, fethedilen her şehirde orada bir büyük mabet buluyorsa onu camiye çevirmiş ya da yenisini inşa etmiştir. Merkezi oluşturan bu camilerin etrafına esnaf ve sanatkarlar yerleşmiş; buralar insanların ihtiyaçlarını karşılayacak, şehrin mutabık noktası hâline getirilmiş bir yaşam ve cazibe merkezi olmuştur. O şehri ticari, dinî, sanat ve toplumsal olarak ayakta tutacak fil ayağı veya ana sütun görevini üstlenen bu mekânlara takılan isimdir Ulu Camii.

Bu hafta Diyarbakır'ın ve do-

ğunun cazibe merkezi Ulu Camii'nden bahsedeceğim. Sevdiğim şehirleri soranlara cevap verirken Harem-i Şerif'leri üstünde barındırma şerefine nail olmuş üç şehri ve aziz İstanbul'u hep aynı tutmuşumdur. Mescid-i Aksa hariç tüm haremî şeriflerde vaktini geçirme şerefine ulaşmış bir garip olarak söyleyebilirim ki hepsi de, hışunun ve huzurun tadı dimağımda lezzet ırmakları akıtırken ve büyüünde kaybolduğum haşmetli mabetlerdi. Büyük bir derinlik muhteşem bir huzuru sunarken misafirine aynı zamanda küçüklüğünü, acizliğini de yaşıtıyor. Diyarbakır Ulu Camii'ni bu yılın Mayıs ayında ancak tanıma fırsatım oldu. Kendisini "Harem-i Şerif" diye anan insanları doğrularcasına büyük bir huzur, fevkalade bir tat aldım dahası etkilendim, duygulandım. İnsan gayri ihtiyari oradaki huzurdan büyük bir keyif ve haz duyarken Müslümanlara kadim şe-

hirlerde ulu birer cami yaptırtan o derin gücü hissetmiş oluyor. Bu toprakların mayasında bulunan vatan, millet, birlik, beraberlik duygularının nasıl gelecek nesillere aktarıldığına da şahidi oluyoruz. Selam olsun, bu denli uhrevi güzellikleri buralara dikmiş yiğitlere!

Diyarbakır Ulu Camii

Şehirde bulunan tarihi camiler içinde en büyüğü ve en ünlüsü olan Ulu Camii, Anadolu'nun en eski camilerindendir. Yapı, 639 yılında Hz. Ömer Döneminde şehrin merkezindeki en büyük mabet olan Martoma Kilisesi'nin bulunduğu alana inşa edilmiştir. Daha sonra 1091 yılında Büyük Selçuklu Hükümdarı Melikşah'ın buyruğu ile büyük bir onarım gördüğünü, değişik dönemlerde birçok kez onarım ve eklentilerle bugünkü şeklini aldığını kitabelerinden öğrenmekteyiz. Büyük Selçuklu Hükümdarı Melikşah, İnal ve Nisanoğulları, Anadolu Selçuklu Hükümdarı Gıyaseddin Keyhüsrev, Artuklular, Akkoyunlu Hükümdarı Uzun Hasan ve Osmanlı padişahlarından birçoğuna ait kitabeler caminin

muhtelif yerlerinde görülmektedir. Erken İslam döneminin ünlü Şam Emeviye Cami'nin Anadolu'ya yansıması olarak yorumlanan Diyarbakır Ulu Camii, İslam âleminin 5. Harem-i Şerifi olarak kabul edilmektedir. Ulu Cami'nin avlu cephe-lerinde farklı dönemlere ait mimari bezemeler, kabartma ve yazıtlar büyük bir uyum içerisinde yerleştirilmiştir. Tarihî her döneminde ibadet merkezi olarak kullanılan tarihî Ulu Camii, Diyarbakır'daki en büyük yapılar topluluğudur. İki camisi (Hanefiler ve Şafilere Bölümü), iki medresesi (Mesudiye ve Zinciriye), doğu-batı maksuresi, minaresi, abdesthane kısımlarından oluşmakta ve bütün bu külliye'nin ortasında büyük dikdörtgen bir avlu bulunmaktadır. Camiye giriş üç ayrı yerden sağlanır. Doğuda olan kapı ana (taç) kapıdır. Ana giriş kapısının iki köşesinde aslanla boğa mücadelesini simgeleyen ve simetrik olarak işlenmiş kabartma bir figür bulunmaktadır. İki hayvanın mücadelesini konu alan ana giriş kapısı, oldukça geniş açıklıklı bir kemer şeklindedir ve avluya açılmaktadır. Camii, dikdörtgen şeklinde planlanmış ve çok sütunludur. Avlu içerisinde

yer alan sekizgen planlı şadırvan, sekiz adet sütun üzerine oturtulmuştur. 800 yıldan fazla bir geçmişi olan güneş saati avlu içerisinde yer almaktadır. Bir metre kadar yükseklikteki yuvarlak bir mermer üzerine yerleştirilen metal parçasının, güneşin hareketiyle birlikte çevresinde dönen gölge marifetiyle zamanı göstermektedir. Başlıklı bir adet sütun üzerine yerleştirilmiş güneş saati, güneşin hareketlerine göre zamanı göstermektedir. Sibernetiğin babası olarak kabul edilen ünlü bilgin El-Cezeri'nin yaptığı güneş saatinin, caminin dışındaki meydana bulunduğu ancak 1920'lerde şimdiye yerine getirildiği bilinmektedir. Diyarbakır'a gelen yerli veya yabancı turistlerin ilgi odağı olan yer yer çatlayan güneş saatinin, daha fazla yıpranmaması için çevresine demirden korunak yapılmıştır.

1439

**HİCRİ YENİ YILINIZ
HAYIRLARA
VESİLE OLSUN**

HESNA®
TÜRKİYE'NİN HER YERİNDEN!
444 54 90
www.hesna.com.tr

Uzun bir aradan sonra tekrar merhaba. Önceki sayılarımızda yazdığım sıklıkta yazmadığının farkındayım ama inanın bu durum tamamen bulunduğum sektörde bana kalmayan zamansızlıktan kaynaklanıyor. Zaman demişken yoğun set temposundan kaçtığım bir gün kendimi nereye atabilirim diye spontane hareket ederken; Paul Theroux'un da dediği gibi 'Turistler nereye gittiklerini, gezginler nereye gideceklerini bilemezler' misali kendimi Balat & Fener bölgesinde buldum. Resim atölyemde, dışardan gelen 'Taze simiiiiitt!!' sesiyse gözlerimi güneşli bir İstanbul sabahına açmanın ardından birkaç simit kaparak kendimi direk rıhtımda buldum. Ardından efil efil deniz havasıyla vapurda

martılara güzel bir kahvaltı ikram ederek Karaköy, oradan bir taksiyle Balat'ın yolunu tuttum. Bu istikametten çok yakın zaten. Öncelikle şunu söylemeliyim ki; bu koca şehirde yaşayın ya da yaşamayın ama İstanbul'u solumak istiyorsanız mutlaka bir gün Balat'ın sokaklarında kaybolun, ne demek istediğimi daha iyi anlayacaksınız.

Peki, Balat'ı gezmeye nereden başlanır? Aslına bakarsanız tamamen nasıl bir gezi planladığınıza bağlı. Şayet tarihi bir tur yapmak niyetindeyseniz klasik başlangıç noktası Eski Tütün Fabrikası'nın hemen yanında bulunan Cibali Kapısı'nı belirleyebilirsiniz. Cibali Kapısı'nı gördükten sonra ise Kadir Has Üniversitesi'ni gerinizde bırakacak şekil-

de Eyüp yönüne doğru yürümeye başlarsanız, aslında Balat keşfinize oldukça iyi bir noktadan başlamış olursunuz. Bu noktadan sonra ise gezi planınız tamamen size kalmış, çünkü bölgede birçok kilise, camii ve tarihi yapı var. Benim gibi güzel bir soluk alma taraftarıysanız kendinizi rastgele bir sokak arasından içeri ativerin. Zaten her yol Balat'ın bir kolu olduğu için sürprizli karşılaşmalardan daha fazla zevk alacağınızdan şüpheleniz olmasın.

Son dönemlerde İstanbul'da Etiler, Nişantaşı vb. elit yerlerden daha çok bu eski yerleşim yerleri popülerliğini arttırmaya başladı. Karaköy, Cihangir, Çukurcuma'nın şu anda en çok uğradığımız yerlerden birine dönüşmesi

durumu var ya, o tatta bir şeylerden bahsediyorum. Sabah sosyal medyaya giriyorsunuz birileri Balat'ta kahvaltı yapıyor, uçaklarda karıştırdığınız dergilerden piyasadaki kültür-sanat dergilerine varıncaya kadar bu semtteki en iyi kafelerden, antikacıardan vs. bahsettiğini görüyoruz, sosyal medya fenomenlerine bakıyorsunuz hepsi Balat'ta laylay lom... Hayırdır ne iş?..

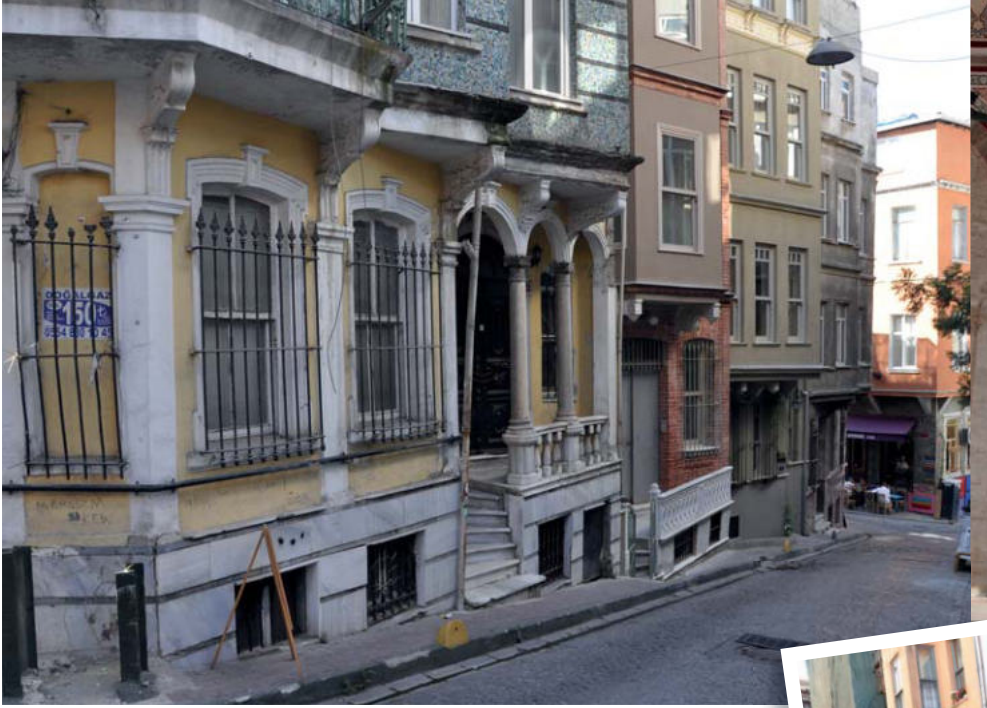
Balat, adeta kentin açık hava fotoğraf atölyesi gibi, makinelerini boynuna asan herkesin mutlaka uğradığı bir yer. Zaten hâlihazırda her şey Balat'ı sevilesi kılmak için ortam hazırlamış gibi. Fener ve Ayvansaray arasında yer alan bu renkli semt, karşısındaki Hasköy gibi yıllarca geniş Yahudi nüfusunu barındırmış ve

bu nedenle de cami, kilise ve sinagogları bir arada görebileceğiniz ender semtlerden bir tanesi. Zamanında buraya yerleşen Yahudiler ve Rumlar sağ olsun zaten evlere bakmaya doyamıyorsunuz.

Esken kime sorsanız insanlar bu semte gelmeye korkarlardı gibi bol keseden sallanan genellemeler var, hâlbuki birçok aydın insanın yaşadığı ve daha birçoklarının da ev bulsalar direk yerleşecekleri bir semt. Balat'ta mahalle kültürü tam gaz devam ediyor, inanılmaz sıcak bir ortam var hakikaten.

Şimdi halk olarak komple karıştırdığımız bir meseleye açıklık getirmek isterim efendim toplanın! Önce şu Sancaktar Yokuşunu yukarı bir tırmanalım ve o

karşıdan gördüğünüz ve her seferinde güzelliğine vurduğunuz, İstanbul'a tepeden bakan kırmızı renkli bina Fener Rum Patrikhanesi ya da Kırmızı Kili-se değil, bizzat Fener Rum Lisesi'nin ta kendisi. 1881 yılında Mimar Pericles Demades tarafından inşa edilmiş bu bina, yakından da uzaktan görüldüğü gibi inanılmaz heybetli ve ihtişamlı, dolayısıyla yalnızca uzaktan bakmakla kalmayıp yakınına kadar gitmekte fayda var. Maalesef okulun bahçesine girebilme imkânınız olmuyor, kapalı. Sebabi ise muhteşem gelişmiş beyinler ve "fazla" çalışan bazı kafaların burayı "gâvur okulu" olarak nitelendirmesi ve yer yer cam-larına taş atmak gibi okula zarar verecek eylemlerde bulunması. Maalesef dışın-

dan incelemekle ve fotoğraflamakla kalıyorsunuz, yine de kesinlikle görmeye değer. Moğolların Meryemi Kilisesi ya da diğer adıyla Kanlı Kilise, Fener Rum Lisesi'nin çok yakınında yer alıyor, gitmişken oraya da bir göz atabilirsiniz.

Kırmızı bina sorusuna çözüm getirdiğimize göre şimdi gerçek Fener Rum Patrikhanesi'nden bahsedebiliriz. Liseye kıyasla daha gösterişsiz, sade ve küçük bir bina, Osmanlı döneminde diğer dini yapıların camilerden daha büyük olması yasak olduğu için patrikhane bu günkü görüntüsünde devam etmiş. İçine girip rahatça gezip fotoğraf çekme imkânınız var.

Bu arada es geçmek istemedim ve 'Neden Balat ismi?' sorusunu duyar gibiyim. Şöyle yapalım o zaman; Fida Café'de bir mola verelim bende size kısa bir özet geçiyim. Kahveler benden. :) Siz kah-

velerinizi yudumlarken ben anlatmaya başlıyım, Balat adını Bizans İmparatorları Haliç'ten deniz yolu ile gelerek şehrin dışında kalan Blachernae Sarayı'na buradaki kapıdan geçtikleri için Yunanca saray anlamına gelen 'Palation' kelimesinden devşirme bir isim olarak zaman içinde değişmesiyle almış. Fener ve Ayvansaray arasında yer alan Balat, birlikte anıldığı komşusu Fener'den her zaman daha fakir olmuş. Geçmişte Yahudi'si, Müslümanı, Rum'u, Ermeni'si hep beraber yaşamış, aynı okullara gitmişler; şimdiye baktığımızda ise ortak yakalanan bir şeylerin olması çok ender belki de hiç.

1469 yılında Kastilyalı Isabel ve Aragonlu Ferdinand'ın evlilikleriyle Hristiyan Birliği sağlanır. Isabel ve Ferdinand, 700 yıldan uzun süredir ülkenin güneyinde yaşayan Endülüslü Emevileri'ni (Müslüman Araplar) mağlup etmişler,

böylece son kale olan Elhamra Kalesi (Granada) düşüştü olmuş. Hristiyan Monarklar İspanya'daki Arap varlığına son verdikten sonra sıra Musevi Cemaati'ne gelir. Bu durumun temelinde yatan sebepten Monarklar'ın İspanya'da Hristiyan halktan başka bir toplumun yaşamasını istememeleridir. Musevi azınlık böyle çare- bir durum içerisindeyken Osmanlı Sultanı II. Beyazıt, Osmanlı gemilerini İspanya'ya yollar, cemaati İstanbul'a getirir. Balat'ın İstanbul tarihindeki özel önemiye İspanya'dan gelen Musevi'lerin buraya yerleştirilmesi ve yakın geçmişe kadar buranın Yahudi Mahallesi

olarak korunmuş olmasıdır. Museviler, 1950'lerden itibaren İsraill'e göçmeye başlamışlar. Kalandan ise şehrin başka semtlerine taşındıkları için Balat'ta çok az sayıda Musevi kalmıştır. Evet, efendim durum böyle işte, kahveler bittiyse kalkalım, daha yolumuz var.

Balat'ı gezmek, sokaklarında kaybolmak

müthiş bir duygu, hele ki gezdiğiniz mekân tarihi dokusuyla, cumbalı evleriyle, antikacılarıyla, kafeleriyle ve gezerken kafanızı göğe kaldırdığınızda size pencereden karşı pencereye uzanan asılmış çamaşırlarıyla selam veriyorsa. :) Evleri ve mimarisi ile namı alıp yürümüş Balat bölgesinde zaten istesenez de iste-

mesenez de kendinizi o evlerin arasında bulacaksınız. Çünkü burası başka yerlerde olduğu gibi tek bir sokak güzel evlerden oluşuyor diye popüler hâle gelmiş değil, hakikaten bölge genelinde böyle âşik olunası bir mimari söz konusu. Yani siz peşinden koşmasanız bile o çamaşırlar o binaların arasından sarkıyor olacak,

o eskici sokaktan geçecek, o hurdacı bir köşede duruyor olacak ve o küçük çocuklar mahallede, rengârenk bağımsız evler arasında oynuyor olacaklar. Civarda dolanırken arada bir içerilere kafa uzatmayı unutmayın. Avrupa Birliği buradaki evlerin restorasyonu için destek vermiş. Bu nedenle özellikle Yıldırım Sokak ve Vodina Caddesinde evlerin dış kısmında birçok çalışma yapıldığını görüyorsunuz. Ayrıca bu tarihi binaların satışı da bir süreliğine yasak. Yürüyüşe devam, deklanşörlerin sesini duyar gibiyim, ben demiştım fotoğraflanacak çok şey bulabilirsiniz diye.

Biraz daha yukarlara tırmanmaya hazır mısınız? Sizi, İstanbul'un beşinci tepesi Haliç'in kıyısından dik bir yokuşla yükselen ve tepeyi taçlandıran Yavuz Sultan Selim Camii'ne götürüyorum. Yavuz Sultan Selim Camii bulunduğu semte adını vermiş ve camiyi babası adına Kanuni Sultan Süleyman yaptırmış. En önemli özelliği, caminin muhteşem bir Haliç manzarası olmasıdır. Sağ tarafında ihtişamıyla Ayasofya ve tarihi yarımada, Galata Kulesi, karşısında ise İstanbul'un en eski ilçelerinden biri olan Beyoğlu görünür. Üstten aşağı Balat'ı kuş bakışı izleyebilir mahallelerin içlerine doğru Musevi evlerinden günümüze kalan ör-

nekler görebilirsiniz. Bu evler genellikle üç katlı, dar, ikinci ve üçüncü katlarında cumba gibi çıkmaları olan binalardır.

Aşağıya doğru adımıyoruz, bu sefer yürüyüşümüz daha rahat olacak ve gezimize renk katmaya devam ediyoruz. Eskiden her türlü şeyin satıldığı çarşılar Çifit Çarşısı denirmiş, bugün de İstanbul'un birçok yerinde rastlayamayacağınız türden dükkânları burada bir arada görebiliyoruz. Osmanlılar zamanında burada daha çok Yahudi esnaf ticaret yapmış, bugün bu nüfus oldukça azalmış durumda. Eski Türk filmlerinde rastlayacağınız türden radyo ve eski plakları çalabilen müzik çarları tamir edenleri burada görebilir ve daha birçok aksesuarın içinde kendinizden geçebilirsiniz. Uygun fiyatlı ürünler bulmak mümkün, bence taşıyabilirim dersiniz hiç kaçırmayın. :)

Sahile yaklaşırken sizi sevimli mi sevimli, masallar diyarını andıran bir yere götürmek istiyorum hemen, "Hobbit House Balat" a. Murat Asılcan ve eşi Sinem Asılcan "karşılıksız iyilik" düşüncesiyle semtin tarihi binalarından birini geri dönüşümlü malzemelerle 6 ayda restore ederek, "Hobbit House Balat"ı kurmuş. Kafeteryanın konsepti ise İngiliz yazar J. R. R. Tolkien'in tüm dünyayı

kasıp kavuran Yüzüklerin Efendisi romanındaki her daim mutlu, neşeli ve kahvaltıcı çok seven Hobbit ırkından yola çıkarak oluşturulmuş. Dar merdivenlerden yukarı tırmadıkça sizi nasıl bir dünyanın beklediği heyecanını yaşamamanızı tavsiye ederim.

Veee son olarak bir mola daha verelim ne dersiniz? Maison Balat'tayız, daha gördüğünüz ilk saniyeden itibaren Paris sokaklarından fırlamış görüntüsü ile gözünüzde kalpler oluşmasına neden oldu değil mi, biliyorduuuummm... Burası hem bir antika dükkânı hem de küçük bir kahveci. İçeriye dolaştıktan ve belki birkaç orijinal parça kaptıktan sonra bir nebze daha sakin bir noktada yer aldığınız için hemen dışarda yer alan masalardan birine oturarak Balat'ın tadını giderayak çıkaralım istedikim.

Mutluluk, bir tren istasyonuymuşçasına varılan bir nokta değil, bir tecrübedir. Bu tecrübelinin adı da yaşamın ta kendisidir. yola çıktıklarınızı yolda bulduklarınızla değişmemeniz dileğiyle, sevgiyle kalın...

HAREKETE SEN DE KATIL

3 ŞEHİRDE TOPLAM
18.500 M²'LİK SPOR ALANI İLE
ANADOLU'NUN EN BÜYÜK
SPOR KOMPLEKSİ

KONYA
0332 221 66 33

TOKAT
0356 229 11 22

ÇORUM
0364 202 06 07

www.synergym.com.tr Synergymclub synergymofficial

SYNERGYM
FITNESS & WELLNESS CLUB

BÜYÜK TÜRKİYE HEDEFİNE KATKI SAĞLIYORUZ

Konya Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Akyürek, bir tarih ve kültür şehri olan Konya'da hayata geçirdikleri büyük yatırımlarla şehrin turizmine ve ekonomisine katkı sağladıklarını söyledi.

Konya Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Akyürek, Konya'yı geçmişi kadar büyük ve görkemli bir geleceğe hazırladıklarını belirterek, sosyal, kültürel ve fiziki belediyeçilik çalışmalarını ekolojik ve dijital belediyeçilik çalışmaları ile desteklediklerini söyledi.

Konya'daki yatırımlarla şehri geçmişi kadar büyük ve görkemli bir geleceğe hazırladıklarını dile getiren Başkan Akyürek, ülkemizin Büyük Türkiye hedefine katkı sağlamak için canla başla çalışmaya devam edeceklerini dile getirdi.

Konya Büyükşehir Belediyesi tarafından gerçekleştirilen büyük yatırımların bazıları şöyle:

MEVLANA KÜLTÜR MERKEZİ

30 yıldır gündemde olan, inşaatı yüzde 35'ler seviyesine gelen Mevlana Kültür Merkezi'nin yüzde 65'ini, Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'ın talimatıyla 100 günde tamamladık. Konya'nın dünyaya açılan kapısı olan, sema törenlerine ev sahipliği yapan Mevlana Kültür Merkezi'ni yılda 300 bin kişi kullanıyor.

TÜRKİYE'NİN TÜBİTAK DESTEKLİ İLK BİLİM MERKEZİ

Türkiye'nin TÜBİTAK destekli, yüksek standartlı ilk Bilim Merkezi, planetariumu, gözlem kulesi, bilimsel sergileri, etkinlikleri ve toplantı salonları ile Konya'nın yeni cazibe merkezlerinden ve yeni sembollerinden biri haline geldi. Konya Bilim Merkezi'nin yapımına Belediyemiz yaklaşık 100 milyon lira harcadı.

YENİ BÜYÜKŞEHİR STADYUMU

Belediyemiz tarafından yaptırılan 42 bin kapasiteli Yeni Büyükşehir Stadyumu, 2015 yılında dünyanın en iyi 5 stadyumu arasında yer aldı. Stadyum, Milli Takım'ın Avrupa Şampiyonası Eleme maçlarına ev sahipliği yapan, Konyaspor'un tarihinde ilk kez UEFA kupalarına katılmasına ve Türkiye Kupası'nı kazanmasına katkı sağladı.

BEDESTEN'DE 2 BİN 687 İŞYERİ RESTORASYONU

Mevlana Kültür Vadiisi Projesi kapsamında Mevlana Türbesi yakınlarında bulunan 2000 yıllık Bedesten'de aynı anda 2 bin 687 adet dükkân biriminde restorasyon yaparak dünyaya örnek olduk. Bedesten, eski günlerine dönerek Konya ticaretinin ve turizmin merkezi haline geldi.

10 BİN KİŞİLİK SPOR VE KONGRE MERKEZİ

Türkiye'nin en büyük Spor ve Kongre Merkezlerinden biri olan 10 bin kişilik Uluslararası Spor ve Kongre Merkezi, 23 bin 584 metrekareli kapalı, toplam 83 bin metrekarelik bir alanda inşa edildi ve 80 milyon liraya mal oldu.

3 YILDA İLÇELERE 2 MİLYAR LİRA YATIRIM

Yeni Büyükşehir Yasası çerçevesinde ilçelere 3 yılda yaklaşık 2 milyar lira yatırım yaptık. Konya'nın toptan kalkınmasına sağlamak için ilçelere şehir ve mahalle konakları, prestij cad-deler, mahalle yolları, kültür merkezleri, su ve kanalizasyon yatırımları, mahalle parkları, tarımsal destekler, sulama yatırımları ile fiziki, sosyal ve kültürel çok sayıda hizmeti kazandırmaya devam ediyoruz.

İSLAM KÜLTÜR MERKEZİ VE PANORAMA MEVLANA

Yapımı tamamlanan İslam Kültür Merkezi'nde Mevlavihane, Panorama Mevlana, semahane ve dünyadaki önemli mevlavihanelerin min-yatürleri bulunuyor. Siyer-i Nebi Külliyesi, İslam Araştırmaları Merkezi, Mevlana Araştırmaları Merkezi, kütüphanesi ve aileviyle büyük bir kompleksi hayata geçiren Büyükşehir, bu yatırıma 12 milyon lira harcadı.

TELEFERİK HATTININ İLK ETABINA BAŞLANDI

Konya'nın en önemli turistik bölgelerinden olan Meram Son Durak'ta yeraltı katlı otoparkı ve teleferik istasyonu inşaatı devam ediyor. Meram Son Durak, yeni düzenlemenin ardından otoparkıyla, teleferik merkeziyle, ticaret ve turizm alanlarıyla bambaşka bir çehreyle faaliyete geçecek.

T A R İ H İ OSMANLI BUĞDAY PAZARI YENİDEN CANLANIYOR

Konya'daki tarihe tanıklık etmiş eserlere sahip çıkarak gelecek kuşaklara aktarılmasını sağlayan Konya Büyükşehir Belediyesi, Tarihi Bedesten bölgesinde bulunan Osmanlı Buğday Pazarı'nda ticareti ve sosyal hayatı canlandıracak örnek bir çalışmayı hayata geçiriyor

Tarım Müzesi

Toplam alan
50 bin metrekare

Selçuklu mimarisi yansıması
136 dükkan

KONYA'YI GEÇMİŞİ KADAR BÜYÜK VE GÖRKEMLİ BİR GELECEĞE HAZIRLIYORUZ

Tahir AKYÜREK | Konya Büyükşehir Belediye Başkanı

FARKLI BİR BUDAPEŞTE DENEYİMİ

Tarih boyunca Budapeşte şehrini oluşturan üç kentten biri olan Óbuda aslında bölgenin ilk yerleşim merkezi durumundayken zamanla Buda, ya da tarihimizdeki ismiyle Budin ile birleşiyor. Buda, heybetli Tuna nehrinin sağ kıyısındaki tepeler üzerinde bulunuyor. Karşı kıyıdaki Peşte ise tam tersine düz bir alanda. Burası şehrin hemen hemen tüm gündüz gece aktivitelerinin ve iş merkezlerinin, birbirinden güzel kafelerin ve barların, sanat etkinliklerinin yapıldığı bölgedir.

Yazı ve Fotoğraflar: Ahmet Saral

Macarlar, bugün yaşadıkları Karpat Havzası'nı yurt tutmaları ve devletlerini kurarak Hristiyanlığı kabul etmelerinin ardından, Ortaçağ Avrupası'nın güçlü krallıklarından biri hâline gelmişlerdir. 14. yüzyıldan itibaren Osmanlılar ile Balkanların hâkimiyeti için mücadeleye girişmişler, bu mücadele Mohaç Savaşı (1526) sonucunda Macaristan'ın fethi ile sona ermiş, Budin'in merkeze bağlanması (1541) ile daha da pekişmiştir. Böylece, Macar yurdunun büyük bir kısmı eyalet statüsünde 150 yıl kadar Osmanlı İmparatorluğu'nun egemenliğinde kalmıştır. Bu uzun beraberlik, iki ulus arasındaki siyasi, askerî ve kültürel etkileşimin tohumlarını serpmiştir. 1683'teki başarısız Viyana Kuşatması ile başlayan Türklerin geri çekilişi sonrasında Avusturya egemenliğine giren Macarlar pek çok defa Habsburg idaresine karşı başkaldırmışlardır. Bu başkaldırıları ve 19. yüzyılın Fransız İhtilali etkisi altında şekillenen milliyetçilik ideolojisi çerçevesinde, Avrupa'nın ortasında Cermen ve Slav ulusları arasında sıkışan Macarlar, varlıklarını sürdürebilmek ve

ulus-inşa süreçlerini tamamlamak için kültürel kökenlerini araştırmaya girişmişler, böylece Türklerle var olan eski bağlarını keşfetmişlerdir. Bu dönemde toplumun farklı kesimlerinden ve değişik mesleklerden pek çok Macar Balkanlar'a, Anadolu'ya ve Orta Asya'ya giderek tetkik ve gözlemlerde bulunmuş; bunları neşretmişlerdir. Türkoloji ilminin kurucusu Ármín Vámbéry bir Macar'dır ve dünyadaki ilk Türkoloji bölümü Macaristan'da açılmıştır (1871).

"Manevi ve fikri meziyetlerini ziyadesiyle takdir ettiğim Macar milletinin samimi bir hayranıyım" diyen ulu önder Atatürk'e bu sözü söyleten, 19. yüzyıldan itibaren pek çok Macar zamanın ve mühendisin Türkiye'ye gelmiş olmasıdır. Bu gelenek, Cumhuriyetin ilanından sonra da sürmüştür. Bugün onların yaptığı ve özellikle başkent Ankara'nın belirli bölgelerinde halen ayakta duran ve kimi taş binalar, bu ustaların ellerinden çıkmıştır ve iki ülke arasındaki ebedi dostluğun canlı birer abidesidirler.

Günümüzde de bilhassa başta Muhtemem Yüzyıl olmak üzere popüler Türk dizilerinin yarattığı kültürel ilgi nedeniyle Türkiye'den Macaristan'a giden turist sayısında da önemli bir artış yaşanmaktadır. İki ülke arasında karşılıklı ve yılın pek çok döneminde uygun fiyatlı direkt uçuşların bulunması da bu artışta önemli paya sahiptir. Ortak tarihimiz açısından önemli olan Estergon, Eğri, Zigetvar, Peç gibi şehirleri kapsayan seyahatlerin de gerçekleşmeye başladığını görmek doğrudan başkent Budapeşte haricinde tatil planları yapılması açısından da kayda değer bir gelişmedir. Böylece, Macaristan'ın farklı yörelerinin keşfedilmesi, Macar kültürünün farklı boyutlarıyla, söz gelimi romantik çardaş ezgileriyle, uçsuz bucaksız ovasıyla, kendine has bir ırka sahip atıyla, paprika biberiyle, güzel-nazik kızları ve yakışıklı-şövalye ruhlu erkekleriyle, doyumsuz şarabıyla tanınması da mümkün olabiliyor. Macar şarabı çok lezzetli olmasına rağmen dünyada o kadar popüler değildir. Macar dostlar, bunun sebebini, tüm şarabı kendileri tükettikleri için dışarıya verecek şarapları kalmadığı biçiminde izah ediyorlar!

Bu noktada bir turist olarak benim kişisel anlamda Macaristan'ı tanımam hemen hemen on sene öncesinde dayanıyor. Erasmus staj programı kapsamında yaz döneminde Budapeşte'ye giden kardeşime yaptığım ve ilk kez orada bulunmamı sağlayan bir ziyaret beni karşı konulamaz bir şekilde bu ülkeye âşık

etti ve her sene bu güzel şehir başta olmak üzere yılda en az üç kez buraya seyahat etmeye başladım. Bu seyahatlerimde ciddi dostlar edindim, bu dostluklar sayesinde ülkeye ait kültürü bir turistten daha yakın şekilde tanıma fırsatı buldum. Hiçbir tur şirketinin programlarında yer almayan; özel olarak gidilmesi gereken yerleri görme, yerel lezzetleri tatma ve günlük yaşama tanıklık etme fırsatını yakaladım.

Nasıl ki Paris'e gidildiğinde Eyfel Kulesi'ni, Roma'ya gidildiğinde Colosseum'u, Barcelona'ya gidildiğinde ise La Sagrada Familia Katedrali'ni görmek, olmazsa olmazlar arasında ise, Budapeşte seyahati kapsamında da bunlar gibi mutlaka görülmesi gereken yerler var: Tuna nehri üzerinde yer alan köprüler (özellikle

Zincir Köprü), Kahramanlar Meydanı, Parlamento Binası, Buda Kalesi, Gül Baba Türbesi, Gellért Tepesi bunlardan sadece bir kaçı. Artık gelenekselleşen gezilerimden elbette bu güzelliklerin hepsini gezdim, fotoğrafladım. Ne var ki, tüm tur şirketlerinin, programları kapsamında yer verdikleri; internette yapılacak sıradan bir araştırma ile kolaylıkla ulaşılacak bu yerler haricinde okuyucularımıza ve meraklılara farklı bir şeyler sunmak arzusuyla kalemi elime aldım.

Tarih boyunca Budapeşte şehrini oluşturan üç kentten biri olan Óbuda aslında bölgenin ilk yerleşim merkezi durumundayken zamanla Buda, ya da tarihimizdeki ismiyle Budin ile birleşiyor. Buda, heybetli Tuna nehrinin sağ kıyısındaki tepeler üzerinde bulunuyor. Karşı kıyıda Peşte ise tam tersine düz bir alanda. Burası şehrin hemen hemen tüm gündüz gece aktivitelerinin ve iş merkezlerinin, birbirinden güzel kafelerin ve barların, sanat etkinliklerinin yapıldığı bölgedir. Az önce bahsettiğim Buda tarafındaki tepeler neredeyse tamamı yeşillikler ve doğallığı hiç bozulmamış ormanlar ile kaplı. Bu tepelerden iki tane, Széchenyi tepesi ile János tepesi arasında işleyen ve çocuklar tarafından işletilen (makinist hariç!) Gyermevasút (Çocuk Demiryolu) isimli bir demiryolu hattı mevcuttur. Esasen, sosyalist dönemden kalan bir geleneğin günümüzde de sürdürülmesi, bir Demirperde nostaljisi olan bu etkinlikte en çok etkileyen, trenin çocuklar tarafından işletilmesi kadar bu çocukların öğrenci olarak eğitim gördükleri Demiryolları Meslek Lisesi'nden mezun olduktan sonra Macaristan demiryollarının tüm operasyonel kademelerinde aktif görev alıyor olmaları.

Kırmızı metronun bir istasyonu olan Széll Kálmán Meydanı'ndan geçen 61 numaralı tramvay ile Széchenyi Tepesi'ne çıkartacak olan ve Macarca Fogaskerekü Vasút olarak anılan bir çeşit fenikülere ulaşmak ve buradan yaklaşık 10 dakika süren kısa ama orijinal bir tırmanışın ardından tepeye varmak mümkündür. Duraktan inince okları takip ederek bir dakikalık bir yürüyüşün ardından Çocuk Treni istasyonuna ulaşılır. Ben de János Tepesi istikametine doğru tek yönlük bir bilet aldıktan sonra beklemeye başladım. Aslında seyahatimde bana eşlik eden kardeşim dışında istasyonda kimsenin bulunmaması da turistik bölgenin ne kadar dışında olduğumuz hissiyatına kapılmamız bakımından kayda değer bir durumdur. Tren geldiği zaman gerçekten de biletimizin kontrol edilmesi, içeriye alınıp yerimizin gösterilmesi, trenin hareket edebileceğine dair düdük ve sinyalizasyon gibi rutin süreçlerde bu çocukların işlerini ne kadar özenle ve başarıyla yaptıklarını görmek Macar Demiryolları'nın geleceği adına sistematik bir altyapı oluşturulduğunu açıkça ortaya koyuyordu.

527 metre yüksekliğiyle Buda'nın en yüksek tepesi konumundaki János Tepesi'ne geldiğimizde indiğimiz durak tamamen tabiat yürüyüşü yapılarak içinden geçilmesi gereken ve yaklaşık 20 dakika süren bir yola soktu bizleri. Bu keyifli yolun sonunda ise ulaştığımız yer Budapeşte'deki en orijinal noktalardan birisiydi. Erzsébet-Kilátó ismindeki bir gözleme kulesi. Aslında 1911'de yapılmış bu kulenin adının Avusturya-Macaristan İmparatoru ve Macaristan Kralı Franz Joseph'in sevgili eşi İmparatoriçe Elizabeth'e, nam-ı diğer Sisi'ye atfen verilmiş olduğu bilgisini edindik. Çünkü İmparatoriçe 1882 senesinin 30 Nisan'ında 16 Mayıs'ında ve 9 Ekim'inde kulenin bulunduğu bu bölgeye istirahat etmeye gelmiş ve nefes kesici güzellikteki panoramayı seyrederken huzur bulmuş. Tevatur o ki, Sisi, Macaristan Başbakanı ve imparatorluğun Dışişleri Bakanı Kont Andrássy ile yasak bir aşk yaşıyormuş ve gözlerden ırak olmak için çifttım burayı tercih ederlermiş.

Aslında bölgedeki tek aşk hikâyesi bununla da sınırlı değil. Tepenin ismini

aldığı János tarihte hiç de yabancı olmadığımız Hünyadi Yanoş'un ta kendisi! 15. yüzyılda Türklerle savaşırken gönlünü Rum bir güzele kapıran Macar Kralı, bu güzeli Macaristan'a getirmiş ve tepe onların aşk yuvası olmuş. Macar dostlarımızın söylediklerine göre buradan açık ve harika bir havada Slovakya topraklarındaki Tatra Dağları bile görülebilmiş. Tatra Dağı deyip geçmeyin, Macar ulusal armasında haçın yükseldiği dağ silsilesidir orası. Ancak bizler yeşilin neredeyse her tonunu görebildiğimiz büyüleyici manzarada çoktan kendimizden geçmiştik ve neredeyse bir asır sonra İmparatoriçe ile aynı karmaşık duyguları yaşamamın verdiği ruh hâliyle

çok uzaklarda incecik bir çizgi olarak seçilebilen Tuna nehrine dalıp gitmiştik.

Dönüşümüz ise bir tren ya da otobüs ile olmadı. Yerel dilde Zugligeti Libegő olarak anılan ve yan yana iki kişinin binebildiği açık bir teleferik sistemi ile indik Buda'nın yamaçlarından ve bizi merkeze ulaştıracak belediye otobüsüne bindik. Yaklaşık 20 dakika süren yolculuğumuz esnasında maddi açıdan iyi konumda olan ve şehrin temposundan uzak kalmayı tercih eden Macarların kendi müstakil villalarından yaşadıkları bir bölgenin üzerinden aşağıya doğru sessiz sessiz süzülürken ayaklarımız neredeyse bu binaların çatılarına değecek gibiydi.

Son bir tavsiye: Otobüsümüz Margit Köprüsü üzerinden Tuna Nehri'ni geçerek Peşte şehir merkezinde Nagykörút üzerinde bulunan Nyugati Tren İstasyonu'na kadar sizi götürür. Bu otobüsten Tuna'nın Peşte kıyısında bulunan Jászai Mari Tér isimli durakta inerseniz gözüne hemen bulvar üzerinde şık dekoru, yüksek kaliteli hizmeti ve temiz mutfağıyla Európa Kávéház és Cukrárszda (Avrupa Pastanesi) ilişecektir. Burada farklı pasta seçeneklerini deneyebilir ve kahvenizi yudumlayarak bulvar manzarasını seyrederken yorgunluk atabilirsiniz. Bu pastanedeki her lezzetin yeri ayrı olmakla birlikte öncelikli tercihim, Macaristan'ın en tanınmış pastası olan ve adını ilk olarak bu pastayı hazırlayan tatlı ustası József C.Dobos'tan (1847-1924) alan Dobos Tortá'dır.

Şimdi den iyi eğlenceler ve afiyet olsun!

Afşabun hikayesi burada başlar

HASAN KULU

ORMAN ÜRÜNLERİ

Laminat Parke , Isıl İşlem Ahşap Palet ve Sandık, Kamelyalık Kereste,
F. Joint Lamine Profil ve Panel, İnşaatlık ve Doğramalık Kereste, Finnli Masif Çam ve Kayın Parke,
Finnli Taban Lambri, Döşeme Tahtası, İthal OSB ve PLYWOOD

0332 444 5856 www.hasankulu.com info@hasankulu.com Ağaç İşleri Sanayi Kırınmı Sk. No:35 PK 42300 Selçuklu/KONYA Faks: 0332 2493176

HASAN KULU
Orman Ürünleri A.Ş.

Meram'da muhteşem **"Miras"** gecesi

Meram Belediyesi'nin kentsel dönüşüm projesi kapsamında "Geçmiş İhya Geleceği İnşa" sloganıyla düzenlenen "Miras" adlı görsel şölen Çevre ve Şehircilik Bakanı Mehmet Özhaseki'nin katılımıyla yapıldı.

Şukran Mahallesi Sırcalı Medrese karşısında düzenlenen Miras adlı görsel şölen, 600 metrekare sahnede, 500 metrekare dev ekranda, 3D video mapping şovları, koreografik dans gösterileri, drama ve

sahne sanatlarının bulunduğu multidisipliner formatla; Türklerin Orta Asya'dan Anadolu'ya gelişlerinin anlatımıyla başlayan, Konya, Meram ve kentsel dönüşüm yapılacak olan bölgedeki pek çok anlam

ve eserler, geleceğimizdeki anlamlarla buluşturularak, farklı sahne ve dijital sanat modelleri ve yöntemleri kullanılarak yaklaşık 60 dakikalık performans hazırlandı.

"KONYA Bize Ecdadımızdan Miras, Meram Bize Emanettir"

Programda konuşan Meram Belediye Başkanı Fatma Toru, "Konya bize ecdadımızdan miras, Meram bize emanettir" dedi. Sur içerisinde yükselen bir medeniyetin ruhu bize miras olduğunun altını çizen Toru, "Özellikle yaya geçişlerinin kesintisiz olarak sağlanması hedefiyle yavaşlatılmış trafiğin hızlandırılması çalışmamızın yer altında ise büyük otoparklar yapılması planlanıyor. Açık ve yarı açık alanlarla bölge yeniden tanımlanırken yapılan düzenlemelerle şehir kültürüne canlı bir ortam oluşturmayı hedeflemekteyiz" şeklinde konuştu.

Asr-ı Saadet, Büyük Selçuklu, Anadolu Selçuklu, Osmanlı İmparatorluğu ve Türkiye Cumhuriyeti zincirinin taşınacağı, bugünün ihtiyaçları ve modern mimari ile sentezlenen bir perspektifle; bölgeyi geçmişle buluşturup geleceğe taşımamızın temel çıkış nok-

talari olduğunu kaydeden Toru, "İdrak seviyemiz ile inşa ettiğimiz şehirlerde, bize has Medeniyet tasavvurumuz ile var olabileceğimizi asla unutmamalıyız. Tarihi yapılarımızın inşaatında en temel malzeme olan, tuğlayı tuğlaya birleştirirken sağlamaştırın HO-RASAN harcı; aynı zamanda bu topraklardaki birlikte yaşama kültürümüzün de özünü oluşturan harç olmuştur" dedi.

Başkan Toru, İslam ve Türk kavramlarının yayıldığı, tüm coğrafyalarda yaşayan tüm etnisitelerin, kültürlerinin de özümsemek ile inşa edilecek bir kültür, sanat, mimari, ahlaki şehircilik vicdan ve adalet medeniyetini sembolize ederek Türkiye'ye ve dünyaya rol model olmanın ana fikirleri olduğuna da dikkat çekti.

Bakan Özhaseki'den Meram Belediyesi'ne Tebrik

Kentsel dönüşüm çalışmalarından dolayı Meram Belediyesi'ni tebrik eden Çevre ve Şehircilik Bakanı Mehmet Özhaseki, "Tüm Türkiye'de kentsel dö-

nüşüm yapılıyor. Bütün illerde adeta bir yarış halinde devam eden bu kentsel dönüşümde; medeniyet kodlarımızı dikkate alarak ve kendimize has de-

ğerleri ön plana çıkararak o mimari tarz üzerinde çalışıp, gayret edip bugün burada fiiliyata geçmek üzere huzurlarınıza sunmuş olduğu bu projeye ilgili olarak doğrusu yıllarca belediye başkanlığı yapan bir kardeşinin olarak önce değerli başkanımızı tebrik etmek istiyorum. Allah kendinden razı olsun. Çok doğru yolda, düzgün bir işe başlıyoruz. Değerli başkanımızın bana anlattığı hususları büyük bir titizlik içerisinde uyguladığını ve sizlerin huzurunda sunabilecek hale geldiğini görmek bizleri son derece mutlu ediyor" dedi.

Türkiye'nin bir deprem ülkesi olduğunu hatırlatan Bakan Özhaseki, "Ülke topraklarının yüzde 66'sı birinci derece veya ikinci derece deprem kuşağında. Nüfusunun yüzde 71'i deprem bölgelerinde yaşıyor. Deprem bir gerçek, onunla savaşamayız ancak onu iyice anlayarak tedbir alabiliriz. Yapabileceğimiz tek şey bu. Geçtiğimiz 100 yıl içinde bu coğrafya üzerinde altı ve üzerinde deprem sayısı 56. Ölen insan sayımız 100 binin üzerinde, mali kaybımız 100 milyar civarında. Deprem insanları öldürmez, insanları kötü yapılar öldürür. Bilim adamları İstanbul için bir deprem gerçeğinin olduğunu söylüyor. Önümüzdeki 15 yıl içerisinde bir deprem olacak dediklerinde bunu seyretnememiz mi gerekiyor? Tedbir alıp gayret etmeyelim mi? Şu an bir gayret içerisindeyiz ve onun için uğraşıyoruz. Yıkılabilecek ve kentsel dönüşüme girecek olan ve bu çalışmayı yapacak olanlara destek olacağız. Cansuyu olarak o çalışmayı yapanlara sıfır faizli kredi vereceğiz, iki sene boyunca inşaatların yapım süreci

boyunca bunu devam ettireceğiz. Sonra da üç sene içerisinde paramızı geri isteyeceğiz. Böyle başlayarak yılda 500 bin birimin dönüşmesini hedefledik" dedi.

Programın sonunda Bakan Özhaseki, sanat yönetmeni Ebru Kara, drama yönetmeni Koray Onur, Genel Sanat Yönetmeni olan Kültür ve Turizm Bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdürü Doç. Dr. Murat Salim Tokaç'a çiçek hediye etti.

Başkan Toru da günün anısına Bakan Özhaseki'ye üzerinde "Rütbelerin en yükseği ilim rütbesidir, Hikmetlerin başı Allah korkusudur" yazan özel bir rahleyi takdim etti. Toru, aynı hediyeyi Kültür ve Turizm Bakanı Numan Kurtulmuş adına Güzel Sanatlar Genel Müdürü Doç. Dr. Murat Salim Tokaç'a takdim etti.

*Betondan yapılmış eyer şeklindeki soğuk
anıt mezarın önünde sessizce duruyorum.
Arkasında küçük bir barış ateşi yanıyor.
Onun tam arkasında da Hiroşima Barış
Anıtı'nın kubbesi görünüyor. Etrafta hiç
kimse görünmüyor. Çünkü burası herkesin
hiç kimse olduğu Hiroşima cenneti...*

HI- RO- Şİ- MA

Yazı ve Fotoğraflar: Bülent Inanç

Betondan yapılmış eyer şeklindeki soğuk anıt mezarın önünde sessizce duruyorum. Arkasında küçük bir barış ateşi yanıyor. Onun tam arkasında da Hiroşima Barış Anıtı'nın kubbesi görünüyor. Etrafta hiç kimse görünmüyor. Çünkü burası herkesin hiç kimse olduğu Hiroşima cenneti... Barış ateşinin yanında on beş yaşlarında yalınayak, başı kabak, dimdik "Hazır ol!"da bekleyen bir çocuk... Sırtında da kayışla bağlanmış, başı arkaya sarkan, uyurmuş gibi görünen bir bebek... Çocuğun yüzü ve bacakları çok sert... Cesur görünmek için varını yoğunu ortaya koyuyor. Dişleriyle alt dudağını ısırtıyor ve buz tutmuş gözlerle yanar ateşe bakıyor ve soruyor:

— Buraya geldin, ne gördün ki?

— Müzede diri diri yanmış çocuklara ait eşyalar, üzerinde insan derisi yapılmış elbise parçaları, parçalanmış ayakkabılar, okul çantaları, mumyalar, Shin'in üç tekerlekli bisikleti ve bir bankanın açılmasını beklerken mermer basamaklarında buharlaşan bir kişinin nükleer gölgesi... Hepsini de tüyler ürperticiydi.

— Fakat gördüklerin bizim yaşadıklarımızı anlatamaz ve mukayese edilemez. Siz hiç kaynamakta olan ve şiddetle patlayarak fokurdayan devasa bir kataran kazanına canlı canlı atıldınız mı?

Muazzam büyüklükte inanılmaz, kör edici, magnezyum rengi bir şimşek, Hiroşima'nın kobalt mavisi gökyüzünü koyu kırmızımsı renge dönüştürdü. Sanki güneş patlamış gibi... Tarihin ilk atom bombasının birkaç kilometre ötemizde patladığından haberimiz yoktu. Rüzgârın şiddetli bir biçimde eserek eşlik ettiği, sürekli uğuldayan, muazzam bir patlama sesi, bizi yere serdi. İlk anda üç yüz bin derecelik bir sıcaklık... Bomba, atıldığı hedefin sıfır noktası etrafındaki üç kilometre dairede her şeyi yaktı, buharlaştırdı. Sonra da saatte bin sekiz yüz kilometre hızla esen bir alev rüzgârına dönüşüp çevredeki her şeyi yerle bir ederek üzerimize geliyordu.

Kafamı kaldırdığımda arkadaşlarımın hepsi yüzükoyun yatıyordu. Sanki hepimiz sezgisel olarak evin içine kuyusunun etrafında toplanmış nefes nefese "Su! Su! Lütfen bana biraz su ver!" diye bağıryorduk. Vücutlarımız şişmişti. Burunlarımızın ve ağızlarımızın neredede olduğu bile belli değildi. Yüzlerimiz şeklini öyle kaybetmişti ki cehennemden yaratıklara benziyorduk. İlk önce dudaklarımızın şiddetli bir yanma etkisi altında şiştiğini hissettim. Elbiselerim paramparça olmuş ve tütüyordu. Etrafımdaki arkadaşlarımdan da dumanlar tütüyordu. Birbirimizi söndürmeye çalışıyorduk ama alev yoktu. Sinsice yakılan

bir samanlık gibi için için yanıyorduk. Kafamın arkası acıyordu. Dokundum ve saçımın hiç kalmadığını fark ettim. Bir süre sonra yüzümün tamamının, kulaklarım, ellerim ve kollarımın da için için yanmakta olduğunu fark ettim. Yüzümün tamamı, gömleğimin kolları ve paçalarım simsiyahtı. Hâlâ yanmakta olan vücudumun derisiyle iç içe geçmiş sarkıyordu. Yüzümden ve kolumdan sarkan, kızartılmış et parçalarına benzeyen şeyleri çektim. Daha sonra, sarkan parçaların cildim olduğunu fark ettim. Canlı canlı, içten içten, yavaş yavaş yanıyordum...

İnsanlık tarihinin bütününde hiç yaşanan ölümler, parçalanmış elbiselerinin içinde kavrulmuş derilerine yapışmış; vücutlarından derileri paçavralar gibi sarkan, birbirinden ayırt edilmesi imkânsız ve yüzleri olmayan hortlaklar görmemiştik. Nasip bize imiş...

Patlamanın sıfır noktasının yarıçapında olanlar şanslıydı. Onlar anında buharlaşarak öldü. Biraz dışarıda kalanlar feci şekilde can verdi. Bir plastik torbayı elinize alın ve altından çakmağı çıkın; plastik torba tuttuğu anda plastik parçalar eriyerek aşağı doğru şıp şıp damlamaya başlar. İşte aynen böyle... Eller, ayaklar, gözleri, kulakları, kalpleri ve ciğerleri bütün iç organları eriyerek;

gördüklerinin ve yaşadıklarının dehşetinden akıllarını kaybederek can verdiler. Diğerleri de termal ışınların neden olduğu yanıklardan yaralandı. İç mekânlarda kalanlar, çöken duvarların ve tavanların altında ezilerek ya da yanarak can verdi. Daha bitmemişti. Kaçış yoktu.

Gökyüzünü dolduran kara büyük bir bulut gördüm. Bütün gökyüzünü, kırmızıdan siyaha, sonra da mor renge dönüştürdü. Kademeli olarak büyüyor ve gökyüzünün tamamına mantar gibi yayılıyordu. Ağır, gürültülü, simsiyah kül ve içinde elmas parçacıkları gibi parıldayan radyoaktif pisliklerden oluşan büyük yağmur damlaları düşmeye başladı. Lanetli 'kara yağmur' başlamıştı. Hiçbir canlı bırakmamayı, ona karşı direnerek hayatta kalmayı başaranları, aklını ve bedenini sakat bırakmaya ant içmiş... Yapışkan, solunduğu ya da dokunduğu an içindeki iki yüzden fazla radyoaktif pisliği etrafına bulaştıran... Karanlık, sinsi, yapışkan radyoaktif sudan oluşan, kara yağmuru kurtuluş umudu zannederek çekildi şeytanca bir kapanın içine Hiroşima.

Bomba atıldığında doğrudan doğruya hissetme duyularımızı kaybettik. Atomik zihin felci, bizleri ansızın insan ölümüne karşı duyarsız, duyguyu kavramları olmayan varlıklar hâline getirdi. Psişik

bir kapanışın zaten ölecek olanların, olmayan bir yaşama tutunabilmek için insanlıktan kopuş anı... İnsan olarak var olabilmeyen en son sınırları, canavarca korkunç bir imtihanla test ediliyor gibiydi.

Her yerde cesetler vardı. Anneler umutsuzca çocuklarını arıyordu. Etrafta bağırsılar "Anne! Anne!" Hayatta kalan radyasyona maruz kaldık. Yıldırım hızıyla saçlarımız döküldü. İç kanamalar, genital bozukluklar, kanserlerin her türlü... Dolayış bozuklukları, lösemi yavaşlatılmış fiziksel ve ruhsal bir ıstırap gibi içimizde hâlâ kol gezmekte... Hayatta kalanlar günlerce, haftalarca, yıkık şehrin moloz kalıntıları arasında tedavimsiz hayatta kalma mücadelesi verdiler. Zaten şehrin neredeyse tüm doktor ve sağlık personeli yok olmuştu. Kurbanların yanıkları üzerine salata dilimleri koyarak acılarını dindirmeye çalışıyorduk. Bir damla su yoktu. Bu yüzden bugün o günlerdeki susuzluğumuzun hatırasını yaşatmak için Hiroşima'da binlerce su çeşmesi ve pınar vardır. Bize "Hibahus-ka" derler, yani bombaya maruz kalıp cehennemden sağ çıkanlar. Sonsuza kadar ekşi, kederli, işkence çektiren var oluşu yaşamak zorunda bırakılanlar. Ateş kavgasının içinden çıkmayı başaran bizler... Toplumun içinde hortlaklar olarak görülüp dışlandık. Kendi kaderlerimize ve endişelerimize terk edildik. Haklıydılar çünkü gerçekten atom bombası atıldığında gün geceye döndü. İnsanlar bir anda hayaletlere dönüştü...

Betondan yapılmış eyer şeklindeki soğuk anıt mezarın önünde sessizce duruyorum. Hemen yanımda birisi kendine mırıldanıyor, sesi işitilmiyor,

fakat dediklerini anlayabiliyorum. "Patlamanın kuvveti ve ısı nedeniyle yaralandık. Daha sonra siyah yağmur altında radyasyona maruz kaldık. Yıldırım hızıyla saçlarımız döküldü. İç kanamalar, genital bozukluklar, kanserlerin her türlü... Dolayış bozuklukları, lösemi yavaşlatılmış fiziksel ve ruhsal bir ıstırap gibi içimizde hâlâ kol gezmekte... Hayatta kalanlar günlerce, haftalarca, yıkık şehrin moloz kalıntıları arasında tedavimsiz hayatta kalma mücadelesi verdiler. Zaten şehrin neredeyse tüm doktor ve sağlık personeli yok olmuştu. Kurbanların yanıkları üzerine salata dilimleri koyarak acılarını dindirmeye çalışıyorduk. Bir damla su yoktu. Bu yüzden bugün o günlerdeki susuzluğumuzun hatırasını yaşatmak için Hiroşima'da binlerce su çeşmesi ve pınar vardır. Bize "Hibahus-ka" derler, yani bombaya maruz kalıp cehennemden sağ çıkanlar. Sonsuza kadar ekşi, kederli, işkence çektiren var oluşu yaşamak zorunda bırakılanlar. Ateş kavgasının içinden çıkmayı başaran bizler... Toplumun içinde hortlaklar olarak görülüp dışlandık. Kendi kaderlerimize ve endişelerimize terk edildik. Haklıydılar çünkü gerçekten atom bombası atıldığında gün geceye döndü. İnsanlar bir anda hayaletlere dönüştü...

Ve bu orada bitmedi. Sonsuza kadar devam edecek. Savaş sonrası mağdurları-

nın mantar bulutu altındaki cehennemde gördükleri, yaşadıkları, hissettiklerini anlatmak, söylemek kanunen yasaklandı. Bilgiler sansürlendi. Fotoğraflara el konuldu. Fakat yasaklamalarına gerek olmadığını bilmiyorlardı. Ailemize, yakınlarımıza, arkadaşlarımıza atomize olduğumuzu söyleyemiyorduk. Saklıyorduk. Biz zaten patlama anında oluşan o alışılmadık sükûnete sonsuza kadar bürünmüştük. Yıllarca süren bu sessizlikte yürek yakan hatıralarımızı unuttuğımızı sanıyorduk. Ta ki bombanın hâlâ vücudumuzda, beynimizde ve ruhumuzda olduğunu keşfedene kadar...

Bana bak, sağa sola bakma, gözlerime... Burada ve benim gözlerimde sağ, sol, aşağı, yukarı yok. Zaman da yok. Sadece sonsuzluk... 6 Ağustos... Tam o sırada barış ateşinin tam yanında on beş yaşlarında yalınayak, başı kabak, sırtında kayışlarla bağlanmış, başı arkaya sarkmış uyur gibi gözükken bir bebek taşıyan, askerce dimdik "Hazır ol!"da bekleyen çocukla göz göze geldi. Bense her şeyi onun buz tutmuş gözlerinde izliyordum. Yıl 1945 ve burası ölülerin yakılma alanı Krematoryum. Beyaz maskeli adamlar çocuğa doğru yürüdüler ve sessizce bebeği tutan ipi çıkarmaya başladılar. O zaman bebeğin ölmüş olduğunu gördüm. Adamlar cesedi elleri ve ayaklarıyla tutup ateşin üzerine koydular. Çocuk orada alevleri izleyerek durdu. Alt dudağını o kadar sert ısıırıyordu ki dudağı sonunda kanamaya başladı. Yakılan kız kardeşinin batan güneş rengindeki zayıf alevleri yüzünü aydınlattı. Çocuk döndü ve sessizce uzaklaştı.

Yaşlı beyefendi kulağıma eğilerek: "Yeryüzündeki bütün

nükleer bombalar yok edildiğinde bu ateşin söneceğine inandırdılar bizi" dedi. Tıpkı Sadako'nun Origami yöntemiyle küçük kâğıtlardan bin tane turna yapılabilsen iyileşeceğine inandırıldığı gibi...

Hiroşima hâlâ atom bombası konusunda bombanın ilk atıldığı anda yaşanan çaresiz, şaşkın, sessizliğiyle baş başa bir şehir... Genelde bu konuda sorulan soruların cevabı verilmiyor. Ya da hemen konu değiştiriliyor.

Hiroşima, sabahın beşi... Bir Japon barından geliyorum. Barda muhabbet şuradan buradan giderken... yakınlarda bir Amerikan üssü olduğu ve bu bara zaman zaman Amerikan personelinin geldiğinden bahsedildi. Bardaki Japonlara:

— Amerikalılar ne zaman gidecek? diye sordum. Çünkü 1945'ten beri neredeyse yetmiş yıl geçmiş. Bir entelektüel Japon:

— Sonsuza kadar gitmeyecekler. dedi. Allak bullak oldum.

— Nasıl olur, diye sordum, yetmiş yıl geçmiş savaş biteli!

Japonlar genelde kendi dillerinden başka hiçbir dil bilmez. Bana elindeki telefonda çeviri yaparak ekranı gösterdi.

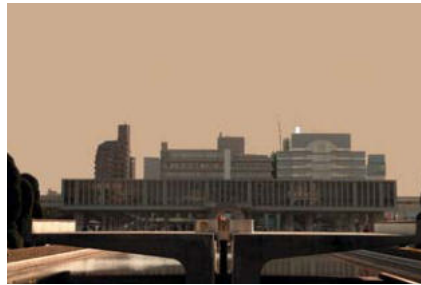
— Japonlar, Japon değil.

Anlayamadım ilk önce. Sorularında ısrar edince tekrar çeviri yapıp gözleri dolu bir şekilde bana yöneltti.

— Eğlenceli şeylerden bahsedelim.

Yüreğim burkuldu. Gözlerim doldu. Bu binlerce yıllık geleneklerini hâlâ sürdüren üst düzey teknoloji ülkesi...

— Bu ülkenin asil, gururlu in-

sanları sizler nasıl olur?..

İçkisini bir yudumda bitirdi. Dudaklarını ısıırıyordu. Kafasını diğer tarafa çevirerek ekranı gösterdi:

— Japonlar hâlâ esir...

Veni Vidi Bibi... (Geldim, Gördüm, İçtim...)

Kupa Aşkına Yapılmış Bir Koleksiyon

Yazı ve Fotoğraflar: Fırat Şahin

Ünlü Roma İmparatoru Julius Caesar o ünlü sözünü, Anadolu topraklarında, hem de Tokat yakınlarında Zile'de Pontus kuvvetlerini hezimete uğratarak Anadolu'nun tek hâkimi Roma olduğunda söylemiş;

Veni, vidi, vici... (Geldim, gördüm, yendim...)

21 asır sonra bugün, biz gezginler gittiğimiz gördüğümüz yerler için de buna benzer bir şey söyleyebiliriz aslında...

Geldim, gördüm, aldım...

Ne alabiliriz gittiğimiz yerlerden? Tabii ki baktığımızda, bize o gezi ile ilgili güzel anılarımızı hatırlatan objeler. Bunların başında "magnet" geliyor. En kolay taşınan, ucuz, yer kaplamayan bu magnetlerin neredeyse tamamı artık Çin'de seri olarak üretiliyor. Bu nedenle üç beş ülkeyi arka arkaya gezdiğinizde sadece ülke ve şehir isimlerinin değiştiği ama şekil ve renklerin değişmediği magnetlerden siz de benim gibi sıkıldysanız size önerim, kahve fincanı biriktirin.

Kahve fincanları bir nebze olsa da yerel bir obje ve o bölgenin, şehrin yeme içme alışkanlıkları doğrultusunda şekli ve büyüklüğü de değişiklik gösteriyor. Taşınması biraz daha zor olsa da, kırımdan eve getirmeyi becerdiyseniz, koleksiyonunuzun her gezide zenginleşmesi ve dostlarınızla her kahve içişinizde o gezi ile ilgili anılarınızı ballandıra ballandıra anlattığınız tek kişilik bir gösterinin en önemli ayrıntısı hâline geliyor.

Eee, biz niye geziyoruz o kadar bilmediğimiz, tanımadığımız toprakları, ülkeleri meşakkatler içinde? Tabii ki eşe dosta ilk fırsatta bunları anlatmak, paylaşmak ve biraz da hava atmak için değil mi! Şaka tabii ki bu ama sonuçta gezmek, görmek insanın ufkunu açan, vizyonunu genişleten, doyumsuz ve bir o kadar bağımlılık yaratan bir hobi.

Evdeki raflarımda 50 civarında kahve kupam var, her birinin ayrı ayrı hikâyesi var ve her birinde kahve içerken o ülkenin havasını soluduğumu, o ülkenin manzaraları karşısında keyifli anlar yaşadığımı hayal ediyorum.

Her ülkenin farklı kahve sunumları ve tatlarının olduğundan da bahsetmeden geçemeyeceğim. Mesela Bolivya'da kahve soğuk ve konsantre geliyor, içine sıcak su ekliyorsunuz. Colombia dünyanın en güzel kahvelerini üretse

de "Juan Valdez" isimli kahve zinciri olmasa kahve içecek yer yok. Brezilya'da yol kenarında durduğunuz benzin istasyonlarında kahve ikram olarak veriliyor ama içemeyeceğiniz kadar şekerli. Uruguay, Punta del Este'de kahvenin fiyatına bakmadan aman sipariş vermeyin, bir fincan kahveye 20 USD vermeniz çok mümkün. Ama yine de kahvenin muhteşem olduğu yer, tabii ki demlenmesini beklemeniz kaydı ile Brezilya... Sezar'ın hakkı Sezar'a...

Yazıya Ceasar'ın sözü ile başladık, kendi sözümüzle bitirelim.

Veni, vidi, bibi...

Geldim, gördüm, içtim...

rıza turizm
seyahat acentası

GEZMEK İÇİN..

444 0 818

www.rizaturizm.com

NOSTALJİ

YORGUN MESLEKLER

Ustalarının nesli tükeniyor ama...
Hasır yastıklara talepler artıyor...

Yazı ve Fotoğraflar: M. Fatih Özsoy

Asırlardır atalarımızın evlerini süsleyen ve yıllarca eksimeyen hasır yastıklar yeniden ilgi odağı oluyor. Konya'nın eski mahallelerinde asırlık meslekler ararken bir anda karşımıza çıkıveriyor hasır yastıkçılar. Ustası çırağı kalfası ile hep beraber, hızlı hızlı işliyor nasırlı eller o yastığı. Yaklaşıyor ve Anadolu'ya has allım, gülüm kırmızılım Gaziantep halılarının, kilimlerin nasıl yastık halini aldığını nasıl işlendiğini görüyoruz.

Her aşaması bir sanat haline gelmiş yastıkçılığın. İçine konulan kamışların Afyon Bolvadin sazlıklardan getirilip

işlenmesinden, yüzüne takılan kilimin Gaziantep'li ustaların elinden ve Konya'da kesilip, biçilip birleştirilmesine kadar Anadolu'nun dört bir köşesinden oluşturulmaktadır kamış yastıklar.

Halen Konya'nın köylerinde çeyizlik olan yastıklar, evlenecek kızlar tarafından önceden dokunup hazır hale getiriliyor sonra da yastıkçıya getirilip hasırı doldurularak son haline getiriliyor.

Bu mesleği ustasından öğrenen Mehmet Ören, mesleğini çok sevdiğini söylüyor. İlk etapta kolay gibi görünen işin

ayrıntılarını öğrendiği ve yapıpılışını adım adım izleyince yapımının ne kadar zor olduğunu anlıyoruz. Mesleği hakkında bilgi veren Mehmet usta bakın neler söylüyor:

"Henüz 3 yıldır bu işi yapmaktayım, daha önceleri başka işlerde çalışıyordum akrabamın vasıtası ile bu mesleğe atıldım ve hiç pişman değilim. Kültür, sanat ve tarih adına bu tür mesleklerin devam ettirilmesini ve yaşatılmasını düşünüyorum bu açıdan kendi çocuğumu bile yaz tatillerinde getirip burada çalıştırıyorum, bu durumdan çocukta çok hoşlanıyor

matbaa ilan

hemde elimizde bir mesleğimiz oluyor. Biz bu işe başlayalı yastıklara da rağbet arttı. Evlerin dekorasyonunda eskiye dönüş arzu ediliyor bunun için evlerin bir odasında şark köşesi olarak bilinen döşeme şekli uygulanıyor, böylelikle imal ettiğimiz yastıklar ve minderlere de talep artıyor. Aslında sadece evlere değil bir çok yere bu tür dekorasyonlar uygulanıyor mesela turistik merkezlere; tarihi restoranlara, nargile salonlarına, otellerde ve çay bahçelerinde de uygulanabiliyor. Bunlar ise sadece son zamanlarda gelişen tarzlar, bir de bunun geçmişini düşünmek lazım, buna örnek olarak da eskiden beri bir gelenek, adet olan çeyiz yastıklarıdır. Evlenecek genç kızlar önceden ölçüsüne göre dokudukları halı

ve kilimleri evleceği zaman bize getirip yastık haline getiriyorlar ve evlerinde kullanıyorlar. Bunların dışında birde kadife yüzler kullanılıyor. Kadife bazen daha çok tercih sebebi olabiliyor, dokuma halı ve kilim yüzlerin güneşte solması ve temizliğinin zahmetli olması kadifeye talebi artırmaktadır. Eski mesleklerin yaşatılması adına bu tür çalışmalar yapan herkese teşekkür ediyorum.

PORTFOLYO

Ebubekir Binol: 1977 Seydişehir doğumlu ve iki çocuk babası Ebubekir Binol ilköğretim ve ortaokuldan sonra bir süre yurtdışında yaşadı. Dönüş yaptıktan sonra reklamcılık, bilgisayar işlerinde çalıştı. Abisinin tavsiyesi ve ısrarı üzerine fotoğraf başladı. Şuan meslek olarak yürüttüğü fotoğrafçılığın başlangıç seviyesi ve ileri seviye kurslarına katıldı.

Karma sergilerde bulundu fotoğrafları Konya tanıtımı adına katalog, dergi ve internet ortamında birçok resmi kurum tarafından kullanılmakta Halen çalıştığı Konya Büyükşehir Belediyesi park ve bahçeler fotoğrafçılığı yanında iyide bir Drone pilotu olan Binol şehrin estetik fotoğraflarını çekmeyi seviyor.

DÜNYA KAZAN BİZ KEPÇE

İzlenen Lezzet...

İziSüt

Süt Tozu - Krema - Sade Yağ - Beyaz Peynir - Kaşar Peyniri - Tereyağ - Lor Peyniri
Peyniraltı Suyu Tozu

www.izisut.com.tr

**HAYAL DEĞİL, GERÇEK!
Konya'da yakamoz izleyebilir,
su üstünde günbatımına şahitlik edebilir
ve tekne ile gezebilirsiniz.**

Sille Baraj Parkı Açıldı.

SELÇUKLU BELEDİYESİ

A STAR ALLIANCE MEMBER 20 YEARS

WIDEN YOUR
WORLD

TURKISH
AIRLINES

EXPLORE BANGKOK

WITH TURKISH AIRLINES

TURKISHAIRLINES.COM